

NOVA ГАЗЕТА

№34(391), Вересень 22, 2016, Нью-Йорк

№34(391), September 22, 2016, New York

ЗНАК БІДИ

ТЕРАКТИ В НЬЮ-ЙОРКУ Й НЬЮ-ДЖЕРЗІ: ХТО ЗА НИМИ СТОІТЬ? СТОР. 7

УГРОМАДІ

ШЛЯХ УКРАЇНИ: ДИСКУСІЯ В ПРІНСТОНЬКОМУ КЛУБІ СТОР.17

УКРАЇНА І СВІТ

ФЕЄРИЧНИЙ УСПІХ НАШИХ ПАРАЛІМПІЙЦІВ У РІО СТОР. 14

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

МОНУМЕНТАЛЬНИЙ БАЛТІМОР: ДВА КОЛЬОРИ ОДНОГО МІСТА СТОР. 20- 21

ПЕТРО ПОРОШЕНКО В НЬЮ-ЙОРКУ

СТОР. 4-5

**ЛЬВІВСЬКИЙ
ФОРУМ ВИДАВЦІВ:
ЩО МИ ЧИТАЄМО?**

СТОР. 15

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ (УККА)

проведе
23-25-го вересня
в Українському
Народному Домі
у Гартфорді
(штат Коннектикут)
за адресою:

961 Wethersfield Avenue,
Hartford, CT, 06114

свою чотирирічну
конвенцію –

XXII КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ

під час якого буде вибрано нові керівні органи
та визначено план праці на наступні чотири роки

Відбудуться також спеціальні семінари (круглі столи), де обговорюватимуться важливі стратегічні, політичні та соціальні проблеми, які впливають на майбутнє нашої громади і наших відносин з Україною, зокрема проекти «Підтримаймо Україну» і «Громада-2040». У суботу ввечері, 24 вересня, Український Народний Дім у Гартфорді й українсько-американські організації Великого Гартфорду проведуть святковий бенкет з нагоди 25-ї річниці Незалежності України, в якому візьмуть участь почесні гості американського й українського політичного світу. Під час бенкету буде вручено «Шевченківські Грамоти Волі» особам, які доклали надзвичайно багато зусиль для розбудови українського громадського життя в США, поширення української історії та культури, відіграли важливу роль у державному будівництві України.

Детальніша
інформація за
телефонами:

(212) 228-6840 – УККА

(860) 296-5702 –
Український Народний
Дім у Гартфорді

ВЕБ-САЙТИ: www.ucca.org; www.ukrainiannationalhome.org

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Колишній спікер Палати представників американського Конгресу Ньют Гінґріч, якого Дональд Трамп у разі свого обрання на посаду американського президента, планує запропонувати Конгресу призначити державним секретарем США, заявив, що в разі -приходу до Білого дому республіканський президент дасть наказ продавати летальну зброю Україні. Це відповідь тим численним оракулам, які закликають не голосувати за Трампа, бо він, мовляв, симпатизує Путіну й «здасть» Україну.

Барак Обама, політику якого продовжуватиме в разі обрання на посаду президента Гіллари Клінтон, як відомо, жодною зброєю Україні не дав і не продав. Навіть тоді, коли вона сплинула кров'ю під Дебальцевим та Ілловийськом. Чому? Через страх, що буквально сковеє його, коли йдеться про відсіч Путіну, який зарвався й не зважає на будь-які правила й норми міжнародного співжиття. Боягузливий і нерішучий Обама обмежується словами, коли ситуація вимагає протилежного – рішучих дій. «Ми глибоко стурбовані...»

Так само діяла й Гіллари Клінтон у бутність державним секретарем США. Задаймо хоча б її «виставу» під назвою «перезавантаження», коли вона з путінським міністром закордонних справ Лавровим натискала на булафорну червону кнопку, демонструючи таким чином готовність адміністрації Обами жити з кремлівським диктатором у мирі й дружбі. Саме тоді, під час тієї «вистави», Путін та його камарилья зрозуміли, що Обама – це боягуз, і при ньому на міжнародній арені можна творити все, що завгодно: захоплювати чужі землі, перекроювати кордони, нехтувати нормами міжнародного права й підписаними російськими ж репрезентантами міждержавними угодами. Якби в Кремлі відчували, що на планеті є сила, яка нічого такого не допустить, то Крим не був би сьогодні окупованим, а на Донбасі не лилася б українська кров. Диктатори нахабніють тоді, коли немає сили, яка поставила б їх на місце. Думати, що такою силою стане Гіллари Клінтон, можуть тільки дуже наївні дяди.

Безперечно, що Дональд Трамп – це не Вацлав Гавел. Продукт американської системи, він став мільярдером, не маючи за душею достатньої освіченості. Але так розпорядилася доля. І при виборі «Клінтон чи Трамп» нам, українцям Америки, які мають право голосу, треба тисячу разів подумати перед тим, як голосувати за Гіллари. Фізично хвора й одержима владолюбством, вона забуде про Україну на другий день після інавгурації. І знову обмежуватиметься словами типу «Ми глибоко стурбовані» в той час, як путінські танки прямуватимуть бойовим маршем на Київ. Між «кепським» і «дуже кепським», як відомо, обирають перше.

Нині Путін заграє перед Трампом, називаючи його «яскравою особистістю». Але такі люди, як Трамп, не «купуються» на такі компліменти. І Путіну після того, як Трамп стане президентом, доведеться під час своєї нової сверблячки щось засарбати, аби із собою взяти в домовину, зважати, що на планеті він не найсильніший. Є, окрім нього, сила, яка не дозволить творити в світі розбій. Адже надворі не середньовіччя, а ХХІ сторіччя нової ери.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

У цьому діапазоні бився пульс миттєвого телетижня. Від «синього полум'я» «Інтеру» до квартирної скандалу, як виявилось, великого любителя розкоші, завзятого вербального борця з корупцією С.Лещенка. Утім, приділяли увагу й іншим темам. Зокрема, інколи на телеканалах згадували й війну. Хоча й у специфічному контексті. Наприклад, нещодавно на каналі NewsOne, шеф якого Євгеній Мураєв раптом (після подій на «Інтері») почав бити себе в груди й клястися в любові до України, запросили до студії Матвія Ганапольського екзотичного одесита пана Співака. Він вирішив зробити гео-політичну заяву. На його думку, вийти з нинішньої ситуації Україна може лише

Обурені промосковською пропагандою телеканалу «Інтер» українські патріоти підпалили його

МІЖ СКАНДАЛАМИ Й ПІДПАЛАМИ

шляхом прямих переговорів з Путіним. Про що? Про нашу капітуляцію й про триумфальне повернення «ДНР/ЛНР» до складу України з путінською місією?

Капітулянти переходять у рішучий наступ на український опір. Будь-який «договорняк» з Путіним можливий лише за рахунок здачі національних інтересів України, а отже, рівнозначний державній зраді. Говорити з кремлівським диктатором про щось можна лише після звільнення всієї території України. Інакше обговорювати будемо виключно свою поразку.

Канал «112 Україна» розповів про дуже нездорову обстановку, що склалася в педагогічному університеті ім. М. Драгоманова. Був інцидент, пов'язаний з професором цього вишу пані Зайцевою. Вона в минулому відданий соратник міністра Д.Табачника. В університеті ім. М. Драгоманова засвітилася співпраця з адміністрацією окупованих територій. Чого цей місіонер «руського мира» міг навчити українських студентів? А тут іще з'явилися такі собі сестри-викладачки, що демонструють в інтернеті завзяту підтримку політики Путіна. Ректорів, професорів, педагогічному академіків й членів-кореспондентів НАН України панові Андрущенко є сенс замислитися про процеси, що відбуваються в підвідомчій установі. Звідки стільки погані взялося? Треба терміново оздоровлювати університет. Зі свого майже сорокарічного досвіду викладання у вищій школі можу впевнено заявити: у наших вишах, школах, керівних органах освіти – антиукраїнської нечистітьма-тьмуца. Практично вся освітня сфера потребує очищення від п'ятої колони Кремля. Погано, що жоден керівник МОН навіть не спробував взятися за розв'язання цієї важкої проблеми, яку можна й далі відкладати, але вона рано чи пізно боляче вдарить. Власне, вже б'є. Багато бойовиків на Донбасі – це люди, виховані українською (?) школою й вишем уже в період незалежності України. Роками в наших школах перетворювалися на банальну антиукраїнську пропаганду. І це нікого в державному апараті не хвилювало. Там були інші інтереси. Пам'ятаю, як років 15 тому

я в своєму рідному місті Севастополі здійснив візит до начальника міського управління освіти пана Чербаджі з претензією: чому в Севастополі відкрили десяток філій вишів Російської Федерації? Чербаджі слухав мене спокійно, а потім розлютився й сказав: «Спочатку вони в Києві за хабарі роздають ліцензії на відкриття російських вишів, а потім телефонують мені й влаштовують рознос, чому так відбувається». Мені було нічого заперечити. Леонід Кучма під час чергового договорняка з РФ особисто дозволив відкрити у Севастополі філію Московського університету. А тепер робить заяви, що Крим нам вже не повернути. Так, якщо при владі й далі залишатимуться вихованці Кучми, то не лише не повернемо, а й ще багато чого втратимо.

На «UA: Перший» Ольга Герасим'юк спілкувалася з журналісткою й правозахисницею Марією Томак. Марія проголосила: ми не повинні будувати Україну на радянських (?) принципах: чорне – біле, свій – чужий, перемога – поразка. Чому ці принципи радянські? На цих чітких позиціях стояли всі країни, що воювали за свою свободу й незалежність. Західні демократії в 1939-1945 роках саме на цих принципах будували своє життя й боротьбу. Тому й перемогли. На правозахисних стогах, плачах, прохань та істериках війну не виграти. Як в умовах збройної агресії Росії проти нашої Батьківщини відмовитися від понять «свій – чужий»? Але навіть якщо ми відмовимося, Росія не відмовиться. Якщо ми зазнаємо поразки, то де будуть усі наші балакучі правозахисники? Де тепер правозахисники в Придністров'ї, Південній Осетії, Абхазії, Криму, окупованому Донбасі?

Правозахисники, які часто роблять корисну справу, бояться подивитися правді у вічі, побачити жорстоку реальність і зрозуміти неспівпадіння з цією реальністю пропонованих ними методів.

Я не знаю держави, яка перемогла б у війні, керуючись рецептами правозахисників. Сьогодні треба захистити країну й націю від найстрашнішого (і щоб ніхто у власних лавах не заважав цьому), а потім у нормальних умовах нехай пра-

цюють правозахисники. Путіну та його посіпакам жодні правозахисники не потрібні. Вони мають значення і якусь вагу лише в демократичних державах. Але окуповані країни демократичними не бувають. От і робіть висновки.

Євгеній Кисельов запросив до ефіру NewsOne тепер вже одіозного Сергія Лещенка, щасливого VIP-клієнта «Ощадбанку Росії». Лещенко виступив з пристрасною апологією телеканалу «Інтер». Звісно, апелював до «свободи слова». Ну, це проходить по іншому «департаменту»: по свободі проросійської пропаганди. До речі, як висловився Віталій Портников, якого важко звинуватити в «українському буржуазному націоналізмі», «головна мета проросійських ЗМІ в Україні – демонтаж держави України». Згоден цілком.

Євгеній Кисельов висловив і свою думку, мовляв, інцидент з «Інтером» – це конфлікт між різними угрупованнями у владі. Такого чинника як український народ Кисельов не бачить впритул. Це загальна біда всіх, хто мислить по-московськи.

А далі пішов потік «антикорупційних» фантазій Лещенка, уривки зібраних ним десь пліток, конспірологічних гіпотез і легковагих звинувачень. Потім нардеп почав нести суцільну маячню, назвавши обурення української громадськості проросійською діяльністю «Інтеру»... «нацизмом». Ну, в нацизмі Лещенко розбирається ще гірше, ніж у корупції. Наостанок він дуже розсміявся, назвавши свого друга Мустафу Наєма «совістю нації». Думаю, що в нашої нації справи із совістю не настільки кепські...

Лещенко, який з усіх сил намагається відмитися після купівлі за 310 тисяч доларів елітного помешкання в центрі Києва, нині даремно зловживає формально-юридичними категоріями. Українське суспільство його оцінюватиме тепер за моральними критеріями, а вони набагато жорсткіші. І в очах цього суспільства жодні рішення НАБУ, судів і прокурорів не допоможуть моральному банкрутству. Для всіх стало очевидно: луснула ще одна мильна бульбашка...

Ігор Лосєв,
доцент Києво-Могилянської академії

Трибуна

Глава Української держави в рамках своєї участі в роботі 71-ї сесії Генеральної Асамблеї (ГА) ООН протягом 19-21 вересня взяв участь у засіданні високого рівня, присвяченому проблемі біженців і мігрантів, на полях ГА зустрівся з лідерами Туреччини, Хорватії, Латвії, Японії, Нової Зеландії, Аргентини, Катару (зустрітися з Бараком Обамою, як планувалося, не вдалося – натомість відбулася розмова з віце-президентом США Джоозефом Байденом, за підсумком якої було досягнуто домовленості про надання 1 млрд. доларів кредитних гарантій для України), мав бесіди з Біллом та Гілларі Клінтонами (Дональд Трамп на запрошення про зустріч з українським президентом не відповів), а 21 вересня з головної трибуни Генасамблеї ООН виступив у рамках загальних дебатів з яскравою й переконливою промовою. У ній він, зокрема, сказав, що потрібно тимчасово позбавляти права вето в Радбезі ООН країни-учасниці збройних конфліктів.

«Ми не можемо допустити, аби в Раді Безпеки блокувалися питання, що стосуються безпеки, щоб застосувалося право вето під час ухвалення питань щодо попередження конфліктів. Усунення такого права має стати пріоритетом реформування РБ ООН», – сказав він.

Український президент також нагадав, що Україна добровільно вивела з експлуатації свій ядерний арсенал, який був третім за величиною в світі, однак це не убезпечило її від зовнішнього агресора.

«Україна добровільно відмовилася від власного ядерного арсеналу, третього за розміром у світі на той час. Ми відмовилися від ядерних боеголовок в обмін на гарантії територіальної цілісності, згідно з Будапештським меморандумом. На жаль, усі ці гарантії залишилися на папері. Я буду чесним – світова спільнота не витримала іспит Будапештським меморандумом», – заявив Порошенко.

Як відомо, 1994 року Україна відмовилася від третього за величиною арсеналу ядерної зброї в світі. Після цього Україна, США, Росія та Велика Британія уклали Меморандум про гарантії безпеки в зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (Будапештський меморандум). Він містить пункти, які надають Україні гарантії її суверенітету та безпеки. Згідно з Меморандумом, США, РФ і Велика Британія зобов'язалися, зокрема, поважати незалежність, суверенітет та існуючі кордони України; утримуватися від загрози силою, її застосування проти територіальної цілісності та політичної незалежності Украї-

ПРАВО ВЕТО В РАДІ БЕЗПЕКИ НЕОБХІДНО СКАСУВАТИ

Президент України Петро Порошенко виступив на 71-й сесії Генеральної Асамблеї ООН у Нью-Йорку

ни. Росія ж зухвало наплювала на цей документ, окупувавши Крим і розв'язавши збройний конфлікт на Донбасі. Наш президент також підтримав ініціативу Великої Британії щодо проведення засідання Ради Безпеки ООН на рівні міністрів закордонних справ, яке буде присвячене питанню терористичної загрози в галузі авіаційної безпеки.

Петро Порошенко зазначив, що Рада Безпеки ООН не змогла зупинити конфлікт в Сирії так само, як російську агресію в Україні та анексію Криму, й наголосив, що Росія в Сирії застосовує таку саму тактику, як і в Україні: підтримує посилення бойових дій, аби потім виступити посередником у конфлікті та диктувати свої умови.

Крім того, за словами Порошенка, Росія перетворює Крим на потужну військову базу, звідки відряджає своїх військовиків до Сирії. Порошенко закликав Організацію Об'єднаних Націй та держави-члени ООН захистити права людини в окупованому Росією Криму та підтримати ініційовану Україною резолюцію з цього питання.

Під час виступу на Генеральній Асамблеї ООН Президент України повідомив, що «окупаційна влада не обмежується веденням бойових дій на Донбасі, але й продовжує свою репресивну політику в Криму».

«Колись квітучий вільний півострів перетворився на

«сіру зону», де люди фактично позбавлені всіх видів захисту. Судова та пенітенціарна системи перетворилися в Криму на справжній інструмент репресій», – наголосив Петро Порошенко. При цьому він зазначив, що вже не раз було в історії так, що більшість жертв таких репресій – кримські татари й українці.

Президент України навів приклад порушення прав людини та утисків кримських татар з боку окупаційної влади, а саме – заборону російською окупаційною владою діяльності Меджлісу – органу самоврядування кримськотатарського народу та безпідставне тримання протягом 20 днів у психіатричній лікарні заступника голови Меджлісу Ільмі Умерова.

«Ганебна практика каральної психіатрії, що протягом багатьох років використовувалася радянською репресивною машиною, нині береться на озброєння Росією», – наголосив Петро Порошенко.

Україна вимагає забезпечення безперешкодного доступу міжнародних правозахисних організацій як до Криму, так і до Донбасу, а також неухильного виконання рішень Виконавчої Ради ЮНЕСКО щодо запровадження моніторингу ситуації в АРК на інституційному рівні.

«Жителі півострова мають бути захищені від дискримінації та утисків. Геноцид кримськотатарського народу, що

вже пережив трагедію депортації 70 років тому, не повинен повторитися», – наголосив Президент.

Глава Української держави високого оцінив внесок Верховного комісара ООН з прав людини та Ради ООН з прав людини у розв'язанні поточних проблем з правами людини в Україні, у тому числі в окупованому Криму. Він повідомив, що Україна планує привернути увагу Генеральної Асамблеї ООН до цієї проблеми, представивши відповідну резолюцію щодо ситуації з правами людини на окупованій території Автономної Республіки Крим та в Севастополі.

«Ця резолюція має стати об'єктивною оцінкою всієї спільнотою ООН ситуації з правами людини на окупованих територіях. Люди на цих територіях мають право на захист. Їхні діти мають право на захист. І це наша відповідальність як Організації Об'єднаних Націй захистити їх. Я звертаюсь до всіх держав-членів ООН підтримати українську ініціативу», – сказав Петро Порошенко й ще раз наголосив на критичній потребі реформування Ради Безпеки ООН. Насамперед стосовно права вето. «Будь-яке вето не має блокувати дії Ради Безпеки ООН, якщо вона хоче займатися подіями масових вбивств. Ми маємо усунути цю перешкоду», – сказав Порошенко.

Він також заявив, що наступний генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй має без компромісів виконувати Статут ООН та використовувати всі інструменти та засоби в разі виникнення загрози миру й безпеці. «Цього року ми призначатимемо наступного генерального секретаря ООН. Я вважаю, що кандидат на цю важливу посаду, в доповненні до його або її високих професійних якостей, має в першу чергу без компромісів ставитись до Статуту ООН, по-друге, має бути готовим рішуче використовувати всі інструменти та засоби, які є в його розпорядженні, в тому числі ті, які передбачено статтею 99 Статуту ООН, в разі виникнення загрози миру і безпеці», – заявив він. «Ми очікуємо, що як Рада Безпеки, так і Генеральна Асамблея зроблять правильний вибір», – додав він, зауваживши, що Україна як чинний непостійний член Ради Безпеки невпинно працюватиме над цією метою. Президент Порошенко закликав ЮНІСЕФ втрутитися й запобігти катуванню дітей на окупованих територіях Донбасу. Під час виступу на засіданні Генеральної Асамблеї ООН глава Української держави навів приклад, коли терористи на окупованих територіях на Сході України взяли в заручники підлітків.

«Ми були шоковані, коли дізналися, що нещодавно на окупованих територіях Донбасу проросійські незаконні збройні формування взяли в заручники дітей. Вони продемонстрували відео допиту підлітків, яким висували абсурдні звинувачення в підготовці та здійсненні диверсій. Ця ситуація є абсолютно неприпустимою у XXI сторіччі. Ми закликаємо ЮНІСЕФ втрутитися та запобігти катуванню цих дітей», – заявив Петро Порошенко.

Президент також зазначив, що агресія проти України триває вже третій рік і продовжує нести біль та страждання громадянам України.

«Загибло 2430 осіб. Значна частина – цього року. Загальна кількість жертв цієї нав'язаної нам війни в серці Європи сягнула цифри 10 тисяч – 2 з половиною тисячі військовиків та 7 з половиною тисяч мирних мешканців. У полоні бойовиків на Донбасі, а також на території Росії продовжують незаконно утримуватися сотні заручників», – сказав Петро Порошенко й закликав світове співтовариство вплинути на країну-агресора.

Виступ Петра Порошенка на 71-й сесії Генеральної Асамблеї ООН справив на присутніх сильне враження. Глави держав та урядів залишали ввечері, 21 вересня, залу засідань, де виступав український президент, з відчуттям, що з Росією нарешті треба щось робити.

Інф. «НГ»

З ПЕРШИХ УСТ

Прибувши на зустріч з українцями Великого Нью-Йорку до Українського інституту Америки, Петро Порошенко привітав усіх присутніх з 25-ю річницею відновлення державної незалежності України, зазначивши, що вже третій рік поспіль свято нашої Незалежності затьмарене «чорною хмарою війни». Глава Української держави назвав символічним, що вдруге розпочинає свою поїздку на сесію Генеральної Асамблеї ООН зі спілкування з українцями Америки, підкресливши, що спільними зусиллями нам вдалося відновити українські Збройні сили, зупинити агресора, перекреслити його плани зупинити поступ незалежної України.

«Пишаюся бути на чолі такої великої нації, як українці. Вчоргове переконався в цьому 24 серпня. Ми пройшли Хрещатиком відразу після параду, і я бачив сльози щастя й радості об'єднаної України, гордості за свою країну, – розповів прези-

ніколи не вела й не вестиме загарбницьких воєн. З України ніколи не надходило загрози. І абсолютно безпечно нам передати летальну зброю. Хоч за свою землю ми боротимемося до останньої краплі крові», – наголосив він.

Петро Порошенко також поінформував присутніх про хід реформ в Україні та процес викорінювання корупції.

Окремо він подякував за активну позицію й конкретні справи президенту Українського конгресового комітету Америки (УККА) Тамарі Галло-Олексій, яка, в свою чергу, запевнила, що українська громада Америки продовжуватиме робити все можливе для зміцнення двостороннього та стратегічного партнерства між нашими державами. Вона наголосила, що Україна змогла довести світові своїми словами, вчинками та найбільше – пролиттю кров'ю свого народу, що готова до кінця відстоювати демократію, європейські цінності й боротися за своє незалежне майбутнє.

Петро Порошенко вручив на зустрічі за допомогу Україні, ва-

Петро Порошенко під час виступу в Українському інституті Америки

тому електронних закупівель ProZorro, яка дозволила вже заощадити сотні мільйонів бюджетних коштів та запобігти корупційним злочинам, проводиться реформа енергетичної системи. Глава Української держави наголосив, що також стабілізовано макрофінансову ситуацію, очищено банківську систему. Окремо звернув увагу на початок реформи судової гілки влади задля викорінювання корупції із судів, яка перешкоджає роботі бізнесу. Він зазначив, що нещодавно створено Національну інвестиційну раду України, робота якої спрямована на напрацювання пропозицій задля подолання ключових перешкод для інвестицій в українську економіку, представивши нового секретаря ради Бориса Ложкіна (колишнього голову президентської адміністрації).

П.Порошенко зазначив також, що інвестори відкривають для себе український ринок і користуються наявними можливостями для розвитку своїх виробництв в Україні. Зокрема, він нагадав про запуск промис-

ЗУСТРІЧ П.ПОРОШЕНКА З ГРОМАДОЮ: РОЗМОВА НАЧИСТОТУ ЧИ ПАРАДНИЙ СПІЧ?

18 ВЕРЕСНЯ ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ПЕТРО ПОРОШЕНКО ЗУСТРІВСЯ В УКРАЇНСЬКОМУ ІНСТИТУТІ АМЕРИКИ В НЬЮ-ЙОРКУ З ПРЕДСТАВНИКАМИ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ США

дент. – Дякую, що ви, небайдужі й об'єднані, також безмежно любите Україну й готові за неї боротися», – сказав Петро Порошенко.

Він також відзначив присутність на цій зустрічі представників кримськотатарського народу. До речі, голова Меджлису кримськотатарського народу Рефат Чубаров повідомив, що жоден з кримських татар не брав у Криму участі у виборах до Державної Думи Росії, які відбулися 18 вересня.

П.Порошенко підкреслив, що сьогодні дуже важливо, щоб санкції проти Росії продовжувалися й посилювалися. «Порушення Росією прав людини на окупованих територіях, у тому числі й щодо кримських татар, вимагає запровадження додаткових секторальних санкцій. Світ має обов'язково реагувати на це. Як приклад, добрий для нас результат міг би дати осучаснений аналог поправки Джексона-Веніка», – сказав Порошенко, закликавши разом розробити план дій і працювати в цьому напрямку.

Не менш важливим за значенням питанням глава Української держави назвав отримання летальної зброї та іншої військової допомоги від США. «Ми за ці 2 з половиною роки довели, що на нас можна покластися і нам можна довіряти. Ми продемонстрували, що Україна

гомий внесок у зміцнення міжнародного авторитету Української держави, популяризацію її історичної спадщини й сучасних надбань відзнаку Президента України – ювілейну медаль «25 років незалежності України» – президенту Злученого українсько-американського допомогового комітету (ЗУАДК) Ларисі Кий та директору Українського музею в Нью-Йорку Марії Шуст.

У Нью-Йорку Петро Порошенко зустрівся також з представниками бізнесових кіл США. Глава держави подякував Американсько-українській діловій раді за її підтримку розвитку сильних і плідних ділових зв'язків між Україною та США за останні 20 років.

«Бажаю, щоб в один прекрасний день заголовки в газетах про Україну були не про обстріли на Донбасі, а про можливості для міжнародного бізнесу на Сході України й в українському Криму», – зазначив Президент. Він наголосив, що незважаючи на триваючу агресію з боку РФ, Україна продовжує працювати над зміцненням своєї економіки, посиленням обороноздатності, боротьбою з корупцією.

«Мій головний пріоритет – допомогти Україні позбутися корупційних схем, практик і культури», – зазначив Петро Порошенко й нагадав, що в Україні створено нові антикорупційні інституції, започатковано сис-

Хліб-сіль Президенту

Під час зустрічі з громадою

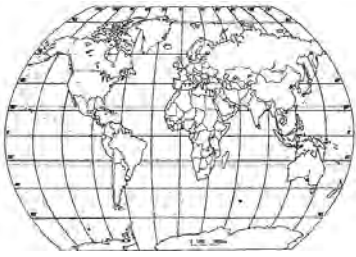
лового вантажного комплексу американської компанії Bunge.

Петро Порошенко провів також зустріч з представниками єврейських організацій США, під час якої відзначив важливість міжнародної солідарності й запросив взяти участь у ювілейних урочистостях з нагоди 75-х роковин трагедії Бабиного Яру, які заплановано на 29 вересня за участі багатьох іноземних делегацій.

І все ж, попри багато сказаних слів й багато оптимізму, враження від спілкування з Петром Порошенком залишилися подвійні. З одного боку, він наводив багато конкретики в справі боротьби з корупцією, подальшої розбудови України, а з іншого, оминав згадувати пекучі проблеми, які заважають Україні розправити нарешті крила, жодним словом не обмовився про те, чому його власна фабрика й досі діє в Росії, приносячи їй у вигляді податків від корпорації «Рошен» неабиякі прибутки, чому олігархи й далі правлять Україною, чому в рамках так званого нормандського формату знову говорили про особливий статус Донбасу, чому, чому, чому... Отож, запитань після цієї зустрічі залишилося більше, ніж було дано відповідей.

Вл.інф.
Фото із сайту
Президента України

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

У вівторок, 13 серпня, в штаб-квартирі ООН розпочалася 71-ша сесія Генеральної Асамблеї ООН. У порядку денному сесії визначено 170 питань, які розподіляються на шість тематичних напрямів. Засідання високого рівня з питань біженців і мігрантів відбулося 19 вересня, а у вівторок, 20 вересня, відбулися загальні дебати на тему «Цілі у сфері стійкого розвитку:

спільні зусилля з перетворення нашого світу».

Того ж дня з останньою промовою на Генеральній Асамблеї ООН у статусі Президента Сполучених Штатів виступив Барак Обама. Свій майже годинний виступ він присвятив перевагам демократії та глобалізації. Обама критикував тих, хто будує свою ідентичність на приниженні інших, зокрема, сказав, що Москва намагається повернути «втрачену славу» силою.

«Якщо Росія надалі втручатиметься у справи своїх сусідів, це може мати підтримку всередині країни. Протягом певного часу це може сприяти націоналістичному запалу. Але це шкодить її репутації у світі та змен-

Барак Обама: «Українці вийшли на Майдан не з волі якихось західних диригентів, а тому, що хотіли жити краще»

шує безпеку на її кордонах», – сказав Барак Обама.

Президент США зазначив, що українці в 2013 році вийшли на Майдан не тому, що ними керував хтось з-за кордону, а тому, що керівництво країни виявилось продажним, а народ прагнув змін: кращого рівня життя та демократії, як у сусідніх Прибалтиці та Польщі.

Обама також закликав світових лідерів «відкрити свої серця» біженцям. «Ми повинні уявити, що було б з нашими родинами та нашими дітьми, якби несласанне сталося з нами. І варто зрозуміти, що світ буде безпечнішим, коли ми будемо готовими допомогти знедоленим», – сказав американський президент.

ДЕМОКРАТІЯ ПО-ПУТІНСЬКИ

Вибори до Держдуми Росії засвідчили, що В.Путін сидітиме в кріслі диктатора стільки, скільки захоче

У Росії 18 вересня відбулися вибори до Держдуми. При цьому вперше вони відбулися і в окупованому Росією Криму, яка вважає його своєю складовою частиною. З 450 депутатів 225 обиралися за пропорційною системою, при цьому Крим також врахований при підрахунку результатів і розподілі мандатів. У свою чергу, решта 225 парламентарів обиралися в одномандатних округах, 4 з яких знаходяться на окупованій території – 3 охоплюють так звану «Республіку Крим», ще 1 – «місто федерального значення Севастополь». Таким чином, більшість (229) депутатів Держдуми РФ обрано нелегітимно, внаслідок чого всю Держдуму та її рішення слід вважати нелегітимними.

Згідно із заявленими результатами цих виборів, за пропорційною системою «Єдина Росія» Путіна отримала 54,19% голосів, КПРФ – 13,35%, ЛДПР – 13,16%, «Справедлива Росія» – 6,21%. Інші 10 партій не подолали 5-відсотковий бар'єр. З урахуванням мандатів, отриманих у мажоритарних округах, «Єдина Росія» матиме

343 мандата (конституційну більшість), або 76,2% місць в Держдумі, КПРФ – 42, ЛДПР – 39, СР – 23, представники інших партій – 2, безпартійний – 1.

Явка на російських думських виборах становила 47,78%. Ще ніколи в історії сучасного російського парламентаризму вона не була настільки низькою. Ще ніколи країна не отримувала Держдуму, яку вибирали менше половини виборців.

58,3 мільйона росіян – саме стільки громадян РФ з правом голосу вирішили проігнорувати вибори. Це 52% від 111,6 мільйона російських виборців.

Тим часом, Європейський Союз заявив, що не вважає вибори до Держдуми РФ, що відбулися в анексованому Росією Криму, легітимними. «ЄС не визнає незаконну анексію Російською Федерацією Криму й Севастополя, через це не визнає вибори на Кримському півострові. Підтримка територіальної цілісності й суверенітету України з боку Євросоюзу залишається без змін», – наголошується в заяві Євросоюзу.

АНГЕЛА МЕРКЕЛЬ ПОЖИНАЄ ПЛОДИ СВОЄЇ МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Канцлер Німеччини Ангела Меркель визнала поразку своєї партії на виборах у Берліні й узяла відповідальність за неї на себе. Вона усвідомлює причини цього фіаско, однак не має наміру міняти урядову політику в галузі міграції й залишатиметься відданою своїм принципам.

Щоправда, Меркель висловила жаль з приводу своїх дій у минулому, які спричинили хвилю міграції й невдоволення з боку німців. «Фраза «Ми можемо це!» – частина моєї політики. Це гасло охоплює мою позицію й мету. Однак іноді її інтерпретують не так, як хотілося б, як треба інтерпретувати. Тому, мабуть, для мене краще більше не використовувати її», – заявила Меркель.

Правопопулістська партія «Альтернатива для Німеччини» вперше отримала місця в регіональному парламенті Берліна. Загалом вона буде представлена в 10 із 16 земельних

Нерозсудлива міграційна політика Ангели Меркель може поховати її політичну кар'єру

парламентів (ландтагів) Німеччини. Лідер партії «Альтернатива для Німеччини» Фрауке Петрі так відреагувала на прорив своєї політичної сили: «Факт існування нашої партії є симптомом поразки традиційних політичних сил, які втратили здатність знаходити розв'язку проблем».

17,6% голосів – історично найгірший результат Християнського-демократичного союзу (ХДС) А.Меркель. Він також означає кінець правління ХДС у Берліні в складі коаліції

із соціал-демократами, які перемогли на цих виборах (понад 22%).

Аналітики прогнозують, що рішення А.Меркель впустити до країни мільйони мігрантів з країн Азії та Африки відлуниться їй і на загальнонімецьких виборах до бундестагу, які відбудуться восени наступного року. Згідно з опитуваннями, більшість громадян Німеччини більше не хочуть бачити Ангелу Меркель, яка ось вже 10 років поспіль править країною, на посаді федерального канцлера.

ПІВНІЧНА КОРЕЯ ХОЧЕ ЗАПУСТИТИ НА ОРБИТУ ЗЕМЛІ СУПУТНИК

Влада Північної Кореї оголосила про успішне випробування потужного ракетного двигуна, призначеного для запуску супутників. За запуском двигуна спостерігав північнокорейський лідер Кім Чен Ин. Він закликав учених та інженерів провести запуск супутника в найкоротші терміни.

Двигун здатний вивести на орбіту космічний апарат, який зможе вести спостереження за Землею «на світовому рівні». Пхеньян наполягає на тому, що ці випробування ставлять на меті виключно наукові цілі, проте в Сеулі й Вашингтоні вважають, що йдеться про спробу створити міжконтинентальні балістичні ракети. Тим часом, після того, як Північна Корея провела чергові ядерні випро-

Під виглядом супутника для наукових цілей північнокорейський диктатор Кім Чен Ин вимагає від своїх учених та військовиків якнайшвидше створити балістичну ракету

бовування, Рада Безпеки ООН почала працювати над санкціями для КНДР. Під час зустрічі, яка відбулася минулого тижня за зачиненими дверима, Рада Безпеки рішуче засудила випробування й погодилася приступити до розробки проекту нової резолюції згідно зі ст.41 Статуту ООН, яка передбачає введення санкцій.

Рада Безпеки провела засідання на прохання Японії, Південної Кореї та Сполучених Штатів, щоб домовитися про реакцію на випробування КНДР, попри опір з боку Китаю, який є союзником Пхеньяна.

За матеріалами зарубіжної преси підготував Хома Мусієнко

ЗНАК БІДИ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Минулими вихідними Америка знову, вже вкотре, пережила шок. У суботу, 17 вересня, в нью-йоркському мікрорайоні Челсі пролунав вибух. Зловмисник-терорист скористався «технологією» братів Царнаєвих (терористів з Чечні, які атакували бігунів і мирних глядачів на Бостонському марафоні), начинив скороварку болтами й гайками, поклав її у сміттєву урну й привів пекельну машину в дію. Детонаторами були мобільний телефон і все ті ж гірлянди. Внаслідок вибуху такої саморобної бомби в Челсі було поранено 29 осіб, один з яких перебуває у вкрай тяжкому стані. Пізніше поліція знайде ще шість таких скороварок (одну в Мангетені й п'ять – у нью-джерзійському Елізабеті, де мешкав терорист), щоправда, їх вдасться знешкодити з допомогою мінерів і роботів ще до того, як вони вибухнуть.

Після вибуху район Челсі охопила паніка. Про це повідомляє CNN з посиланням на очевидців. «Я прибіг на 23-тю вулицю. Там панував хаос. Майже нічого не можна було побачити, сковався жах», – цитує телеканал CNN слова місцевого мешканця Айден Леслі.

Про це ж у своєму Твіттері написав і Деніел Габріеллі. «Я був між 22-ю вулицею і 7-ю авеню, сидів вечеряв. Раптом відчув, наче блискавка вдарила в будинок. Землю почало трясти. Всі вибігли з ресторанів на вулицю. Мешканці міста висипали на вулиці», – повідомляє житель Нью-Йорка Бен Брукс.

Водночас за словами туриста з Пакистану Алі Файзана, люди почали панікувати, вони вибігали з метро, із сусідніх ресторанів. Збудівлі валив дим. Пахло газом і порохом. Деякі помітили навколо уламки металу й скла. Файзан пояснив, що в той момент він зрозумів, що стався вибух.

«Це дуже лякає. Я був тут під час теракту 11 вересня 2001 року. Живучи в цій державі, ми маємо продовжувати жити звичайним життям і робити для цього все, що можемо», – зазначив Айден Леслі.

«Одна маленька дитина запитала мене, чи повинні ми боятися. Я був дуже схвилюваний», – згадує перші хвилини

після вибуху інший мешканець Нью-Йорка Вон Клемперер.

З 11 вересня 2001 року в Нью-Йорку нічого подібного не відбувалося. Найбільш серйозний інцидент за останні 15 років – це спроба вибуху на Таймс-сквер у 2010 році, яку влаштував пакистанець з американським громадянством Файсал Шахзад. 1 травня 2010 року він залишив на одній з головних площ міста автомобіль з вибуховими речовинами, але бомба не спрацювала. Шахзад проходив підготовку в таборах Талібану. Згодом його засудили до довічного ув'язнення. Підриивником, який прагнув вбити якомога більше ні в чому не винних людей цього разу, виявився вихідець з Афганістану, 28-річний Ахмад Хан Рахамі, який отримав американське громадянство. Поліції знадо-

Місце вибуху саморобної бомби в нью-йоркському мікрорайоні Челсі

ЗА ЩО ХОЧЕ ВБИВАТИ АМЕРИКАНЦІВ АХМАД ХАН РАХАМІ?

Ахмад Рахамі. Люди з такими переконаннями, як у нього, безперервно легально прибувають до США

билося лише 36 годин, аби не тільки вирахувати злочинця, а й затримати його. Причому при затриманні він учинив збройний опір у одному з дворів в містечку Лінден (штат Нью-Джерзі). Власник бару, де перебувавася Рахамі, побачив його й викликав поліцію, яка й схопила злочинця, що відстрілювався. Нині пораненого під час затримання підриивника в шпиталі допитує поліція й агенти ФБР.

Ахмада Рахамі звинувачують за чотирма пунктами, серед яких застосування зброї масового знищення, бомбовий напад, знищення майна й використання руйнівного пристрою. Крім того, оскільки Рахамі заарештували після перестрілки з поліцією, йому також пред'явлено звинувачення в замаху на вбивство поліцейського. Сам підозрюваний під час арешту зазнав численних вогнепальних поранень.

Раніше батько підозрюваного розповів, що два роки тому він звертався до ФБР через підозри про зв'язки його сина з бойовиками Талібану. Більше того, Ахмад погрожував своїм рідним і близьким ножом і за це відсидів у в'язниці. Однак речник ФБР повідомив, що тоді слідство не виявило жодних

зв'язків Рахамі з терористами. Хоч тепер з'ясувалося, що він неодноразово відвідував Афганістан і Пакистан і не помітити його зв'язків з тамтешніми бойовиками міг тільки глухий і сліпий.

Тим часом, мер Нью-Йорка Білл де Блазіо назвав вибухи в Челсі та Нью-Джерзі терористичними актами. «Згідно з інформацією, яку ми маємо на даний момент, у нас є всі підстави вважати, що це були акти терору», – заявив мер і додав, що поліція більше не розшукує підозрюваних в організації серії цих вибухів.

«Акт тероризму» назвав вибух в Челсі й спробу здійснити серію інших вибухів в Мангетені та Нью-Джерзі й губернатор штату Нью-Йорк Ендрю Куомо. Він відзначив, що розслідування розглядатиме всі можливі версії щодо мотивів людей, відповідальних за вибух.

У містечку Елізабет, де мешкав заарештований за підозрою у нью-йоркському теракті Ахмад Хан Рахамі, друзі й сусіди розповідають, що його родина тримала ресторан швидкого харчування, а він сам теж працював у родинному бізнесі.

«Він часто давав людям їжу безкоштовно. Добрий хлопець.

Спокійний. Ніколи не висловлював свого ставлення до якихось проблем. Для мене просто шок бачити все, що відбувається. Так, він ставав дедалі більш релігійним. Це єдина зміна, яку я помітив», – розповів Флі Джонс, друг дитинства заарештованого терориста.

Дехто каже, що Ахмад Рахамі міг радикалізуватися через недружнє ставлення сусідів, які скаржилися до поліції на шум і галас від цілодобового ресторану. Родина навіть прогнала судову справу стосовно цього.

Рахамі підозрюють також у спробі привести свої скороварки в дію на маршруті благодійного забігу у Сі-Сайд-Парку в Нью-Джерзі. Тоді обійшлося без потерпілих, але забіг довелося з міркувань безпеки скасувати.

Американські слідчі з'ясовують нині наявність спільників у Ахмада Хана Рахамі. Наразі спецслужби відстежують, де він радикалізувався – Афганістані чи Пакистані, які Рахамі часто відвідував. До речі, його дружина, яку він привіз з Пакистану, напередодні теракту виїхала із США і її знайшли аж у Об'єднаних Арабських Еміратах.

Мер Нью-Йорка Білл де Блазіо після того, що сталося, обіцяє посилити заходи безпеки. «Ви й далі спостерігатимете високу активність поліції на вулицях міста, особливо сил спеціального призначення. Ви побачите добре тренованих і озброєних поліцейських на станціях метро. Протягом цього тижня ви побачите перевірки сумок та службових собак, які шукатимуть вибухівку», – заявив він.

Після вибуху в Челсі й знайдених саморобних бомб у Мангетені та Нью-Джерзі у США знову спалахнула супер-

ечка стосовно міграційної політики, яка дозволяє отаким типам не тільки безперешкодно проникати до США, а й ставати американськими громадянами.

Ці події підтвердили правоту Дональда Трампа, який виступає за заборону мусульманам з інших країн в'їжджати до США. Болтологія ж Гіллари Клінтон, яка в своїй риторичній прикритиє наскрізь фальшивими тезами про права людини, засвідчила, що демократи перетворюють Америку на прохідний двір з метою бути завжди при владі за рахунок голосів іммігрантів, яких вони сотнями тисяч впускають до країни. Але, як показали події 17 вересня, така політика може вилізти боком.

Нині триває операція адміністрації Обами з переселення до США тисяч біженців із Сирії. Серед них, напевно ж, знайдеться не один і не два отакіх «рахамі», які за все добре «віддять» Америці підкладеними під ноги ні в чому не винних людей скороварками, нашпигованими вибухівкою, болтами й гайками.

Таких, як Рахамі, впускають до Америки тисячами. І не тільки впускають, а й виділяють з держбюджету мільярди доларів, аби нагодувати, вдягнути, дати дах над головою й освіту. А потім вони за все це підкладають бомби. З такою політикою пора кінчати, і це розуміють дедалі більше американців. Їхня відповідь безумній міграційній політиці виявиться на виборах 8 листопада. Сказавши «ні» Гіллари Клінтон, вони скажуть «ні» й такій імміграційній політиці, яка загрожує знищити Америку як велику світову потугу. До слова, колись мігранти-варвари так знищили Рим.

Фото CNN

В АМЕРИЦІ

ДЕРЖДЕПАРТАМЕНТ США ПРОКОМЕНТУВАВ ВИБОРИ ДО ДЕРЖДУМИ РОСІЇ

Сполучені Штати вітають звіт спостерігачів ОБСЄ про вибори до російської Держдуми й відзначають висновок про те, що «на виборах негативно позначилися обмеження основних свобод і політичних прав, жорсткий контроль ЗМІ та тиск на громадянське суспільство». Про це йдеться в заяві Держдепу.

Також Держдеп «поділяє стурбованість спостерігачів» про те, що процес реєстрації кандидатів було ускладнено обмеженнями й надмірними вимогами, зокрема для незалежних кандидатів. Крім того, в США висловили стурбованість з приводу утисків представників російської опозиції.

«Як і люди в усьому світі, росіяни заслуговують вільних, чесних і прозорих виборів і лідерів, які несуть відповідальність перед тими, кого вони представляють», – підкреслили в Держдепі.

Раніше США заявили, що не визнають вибори до Держдуми РФ, які проводилися в окупованому Криму.

КРИВАВИЙ НАПАД У МІННЕСОТІ

Спеціальний агент ФБР Рік Торнтон повідомив, що напад в містечку Сент-Клауд в Міннесоті, який стався 18 вересня, розслідується як терористичний акт. Агенти вивчають минуле й можливі мотиви зловмисника, який прибув до США із Сомалі.

Він поранив ножом вісьмох осіб в торговельному центрі в центрі Сент-Клауда, один з них перебуває в тяжкому стані. Підозрюваного в скоєнні нападу було вбито поліцейським. Нападник був одягнений в уніформу охоронця приватного охоронного агентства. Перед нападами він запитав щонайменше у одного потерпілого, чи він є мусульманином. Також він згадував ім'я аллаха під час нападів.

Терористичне угруповання «Ісламська держава» взяла на себе відповідальність за різанину в Міннесоті.

ОБСТРІЛ ГУМАНІТАРНОГО КОНВОЮ В СІРІЇ Й РЕАКЦІЯ ВАШИНГТОНА

Уряд США висловив обурення через за напад на гуманітарний конвой ООН у районі сирійського міста Алеппо, в результаті якого, за попередніми даними, загинуло 12 осіб.

«Пункт призначення цього конвою був відомий сирійському режиму й Російській Федерації», – заявив представник Державного департаменту США Джон Кірбі.

Після авіаударів по автоколоні з гуманітарною допомогою ООН біля Алеппо Сполучені Штати заявили, що переглянуть перспективу співпраці з Росією щодо розв'язання конфлікту в Сирії. Вашингтон покладає відповідальність за бомбардування на сирійський режим Башара Асада та російську авіацію.

ООН підтвердила, що атака з повітря знищила її гуманітарну колону. Жертвами бомбардування стали щонайменше 12 осіб – водії та працівники Червоного Півмісяця. Бомби влучили у 18 вантажівок, а також пошкодили склад Червоного Півмісяця.

ЗА ПРЕЗИДЕНТСТВА ТРАМПА США НАДАВАТИМУТЬ УКРАЇНІ ЗБРОЮ?

Вразі обрання Дональда Трампа президентом США, питання надання летальної зброї на користь України може бути розблоковане та, ймовірно, буде запропоновано варіант продажу зброї з відстрочкою платежів. Про це 19 вересня повідомив екс-спікер Палати представників американського Конгресу Ньют Гінгріч.

Під час 13-ї щорічної зустрічі Ялтинської європейської стратегії (YES), відповідаючи на запитання стосовно того, як зміниться політика США щодо України в разі перемоги Дональда Трампа, Гінгріч зазна-

чив, що Трамп, швидше за все, розблокує питання надання зброї Україні.

«Ми можемо стверджувати напевно, що президент Трамп розблокує питання надання зброї на користь України. Трамп може говорити приємні речі про Путіна, але тим часом він продаватиме Україні зброю», – сказав Гінгріч. «Це буде саме продаж. Гадаю, що Україні буде запропоновано відстрочку платежів», – додав він.

За його словами, Гілларі Клінтон в разі обрання її президентом США, ймовірно, діятиме так само як Обама, тобто не дозволить надати Україні летальну зброю.

«Певен, що український народ має право захищати себе та свою країну.

Взагалі, така політика – підтримка української незалежності лише на словах, без надання належної сучасної зброї для захисту – є поразкою для США. За Трампа все має бути інакше», – сказав близький до нинішнього кандидата в президенти США від республіканців Дональда Трампа Ньют Гінгріч.

ДОНАЛЬД ТРАМП: «ЗА ПЕРЕМОГУ ГІЛЛАРІ КЛІНТОН МОЛЯТЬСЯ ВСІ ТЕРОРИСТИ»

Терористи моляться за перемогу на виборах президента США кандидата від Демократичної партії США Гілларі Клінтон. Про це кандидат у президенти США від Республіканської партії Дональд Трамп заявив 19 вересня на своїй сторінці у Facebook. «Слабкість Гілларі Клінтон на посаді держсекретаря США наповнила терористів в цілому світі нахабством нападати на США, навіть на нашій власній землі. Вони сподіваються та моляться, щоб вона стала президентом і вони змогли продовжити свої дикунства та вбивства», – написав Трамп.

За даними опитувань громадської думки, шанси Клінтон та Трампа перемогти на виборах практично зрівнялись. Зокрема, Трамп має шанс на перемогу в ключових штатах та отримання необхідної кількості виборників, які й вирішують долю виборів.

За кілька хвилин після публікації повідомлення Трампа, у Twitter Гілларі Клінтон було оприлюднено повідомлення: «Якщо ми працюватимемо разом, ми перемаємо ненависть».

БІЛЬШ ЯК 800 ІМІГРАНТІВ ПОМИЛКОВО ДІСТАЛИ АМЕРИКАНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО

Американська влада помилково надала громадянство більш як 800 імігрантам, яких необхідно було депортувати. Внутрішній аудит Міністерства національної безпеки США виявив, що 858 імігрантів прибули з країн, які представляють ризик для національної безпеки США, або з країн з високим ризиком шахрайства під час оформлення іміграційних документів.

За словами генерального інспектора Міністерства національної безпеки США Джона Рота, під час подання документів на громадянство імігранти використовували вигадані імена й дати народження. Він додав, що помилки пов'язані з тим, що в урядовій базі даних не було відбитків пальців заявників.

Щонайменше троє імігрантів, які помилково отримали громадянство, зуміли використати це для влаштування на працю в сферах, які вимагають особливих правил безпеки, в тому числі на комерційних літавищах і морських об'єктах.

Повідомляється також, що перевіркою встановлено, що велика кількість імігрантів, які пізніше стали громадянами США, хоч і здавали відбитки пальців, але в'їхали до США за підробленими документами. Ведеться розслідування.

ПЕНТАГОН УЗЯВСЯ ЗА РОЗРОБКУ ГІПЕРЗВУКОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Міністерство оборони США оголосило про укладення контракту з американською компанією Lockheed Martin на проведення досліджень у рамках прототипу гіперзвукового носія.

Згідно з повідомленням відомства, вартість замовлених робіт за проектом Mach 5 Tactical Boost Glide оцінено в 147,3 мільйона доларів. Проектом опікується Агентство з перспективних оборонних науково-дослідних розробок США (DARPA). Терміни та специфікація робіт не уточнюються. Наразі розробки гіперзвукових носіїв у військових цілях, швидкість яких щонайменше в п'ять разів перевищує швидкість звуку, ведуться в декількох країнах, в тому числі в США, Росії та Китаї. Зокрема, ще два роки тому надходили повідомлення про розробку у США проектів гіперзвукових міжсередніх апаратів за програмами Falcon

і X-37, останній з яких передбачає створення орбітальних бойових апаратів.

Тим часом, ВПС США заборонили підніматись у повітря через технічні проблеми новітнім винищувачам F-35, які було прийнято на бойове чергування усього півтора місяці тому.

ПРЕМІЯ «ЕММІ»: «ГРА ПРЕСТОЛІВ» ПОЗА КОНКУРЕНЦІЄЮ

У Лос-Анджелесі в ніч проти 19 вересня відбулася церемонія вручення премії «Еммі», що присуджується Академією телевізійного мистецтва США.

Телевізійна сага «Гра престолів» встановила рекорд за кількістю нагород серед телесеріалів, зібравши в цілому 38 премій «Еммі». Зокрема, сагу відзначили у номінації «Кращий драматичний серіал», крім того нагороду отримав і режисер «Гри престолів» Мігель Сапочник.

Цього року в головній номінації також було представлено такі телевізійні шедеври, як «Абатство Даунтон», «Батьківщина» й «Картковий будинок».

Кращим комедійним серіалом визнано телефільм «Віце-президент» – політичну сатиру про жінку-сенатора, яка стає віце-президентом країни. Черговий епізод популярного телесеріалу «Шерлок» – «Потворна наречена» – отримав приз за кращий телевізійний фільм.

Премія «Еммі» вручається щорічно з 1949 року і вважається телевізійним еквівалентом «Оскара».

За повідомленнями світових та американських інформаційних агентств

ВЛАДА Й ГРОШІ

Украдені в народу кошти колишніх українських держчиновників не поспішають повертати в Україну. Нинішня, дуже ласа до грошей українська влада заявляє, що їхніми попередниками було виведено з країни щонайменше 30-40 мільярдів доларів. Однак знайти і, головне, повернути ці гроші поки що нікому не вдалося.

Є кошти, заморожені в зарубіжних країнах, але їх теж не поспішають повертати в Україну. Дедалі частіше можна знайти підтвердження того, як держави, в яких розміщувалися кошти українських чиновників, конфіскують їх на свою користь, а Україна знову опиняється ні з чим.

Планується, що президент Петро Порошенко та його латвійський колега Раймондс Веїоніс проведуть переговори, однією з тем яких буде повернення в Україну конфіскованих в Латвії злочинних активів колишніх українських чиновників.

Тим часом, стало відомо, що кошти, пов'язані з режимом колишнього президента України Віктора Януковича, заблоковано і в Швейцарії. Швейцарські банки заморозили 137 мільйонів євро українських грошей, які зберігаються на рахунках Януковича та його колишньої команди. Йдеться про суми, заблоковані за розпорядженням швейцарської влади.

Так, за розпорядженням уряду Швейцарії було заблоковано 55 млн. євро. Згодом прокуратура додала до цієї суми ще

БУЛО ВАШЕ – СТАЛО НАШЕ

Куди течуть потоки вкрадених грошей?

Суд Латвії, наприклад, конфіскував на користь Латвійської держави 50 мільйонів євро, виведених з України в латвійські банки. Восени 2014 року тодішній генпрокурор України Віталій Ярема оголосив, що в колишнього віце-прем'єра України Сергія Арбузова в банках Латвії заарештовано \$ 49,3 млн. Крім того, на рахунках компанії Юрія Іванюченка в латвійських банках «застряли» \$ 32 млн. доларів і 72 млн. швейцарських франків.

Минулого літа майже 50 мільйонів євро, вкрадених в українського народу, було вилучено з латвійських банків ABLV і Regionala investīciju banka. Левова частка цих коштів надійшла з українського Приват банку (в банку підтвердили факт переказу до Латвії гігантських сум). Але латвійці так і не отримали від України докази того, що ці гроші було вкрадено в українського народу і їх слід повернути Україні.

Латвійські закони дозволяють ще до завершення розслідування визнати капітали нелегально отриманими й конфіскувати. Цією можливістю, власне, й скористалася держполіція Латвії.

Заступник генпрокурора України Євген Єнін вже обговорив з керівниками силових відомств Латвії шлях повернення в Україну конфіскованих латвійськими органами злочинних активів колишніх українських чиновників. Генпрокурор Латвії Еріксен Калнмеєрс підтвердив готовність до подальшої тісної співпраці з Генеральною прокуратурою України, але гроші так і не повернули. Для цього з української сторони потрібні докази, що гроші були незаконно викрадено в Україні, а докази з якоїсь утаємниченої причини Київ надавати не поспішає.

Нинішня українська влада з якоюсь утаємниченою причини не зацікавлена в поверненні вкрадених у народу грошей

82 млн. євро. Що нині відбувається з цими грошима, невідомо.

«Українському уряду слід підготувати єдиний документ із зазначенням усіх вкрадених Януковичем активів і передати його Європейському Союзу, який поширить цю інформацію серед 28 країн-членів ЄС. А також передати цей документ США. Тільки тоді Україні зможуть допомогти повернути вкрадені гроші. Але досі такого документа немає», – сказав Майкл Емерсон, експерт Європейського центру політичних досліджень.

Стало відомо також, що майже 70 млн. доларів, які було виведено з України колишнім прем'єр-міністром Павлом Лазаренком, залишаються в Антигуа й Барбуда.

За рішенням місцевого суду, гроші Лазаренка, які було заморожено в його банку, надійдуть до державної скарбниці цієї країни. А банк Лазаренка в цій країні на даний момент ліквідовано.

Конфіскацію уряд держави пояснив тим, що гроші Лазаренка було отримано корупційним шляхом. На що витратять конфісковані гроші – також буде вирішувати не Україна, а уряд цієї карибської держави.

Лазаренка було засуджено в США за організацію корупційних схем. На свободу він вийшов ще в 2012 році, однак, незважаючи на свої обіцянки, так і не повернувся в Україну, а продовжує мешкати в Сполучених Штатах.

Статки Лазаренка, отримані незаконним шляхом і виведені за кордон, оцінюють в 250 мільйонів доларів. Ці гроші, на які претендує ціла череда кредиторів, є предметом 15-річного судового розгляду.

Як бачимо, повернути гроші з-за кордону не так і просто. Так, частина коштів Саддама Хусейна (майже 1 мільярд доларів), які було заморожено в США, американський уряд пустив на компенсації американ-

цям, «постраждалим від режиму Хусейна» в Іраку.

А Велика Британія заморозила свого часу активи Аугусто Піночета, і, за даними чилійської поліції, незаконно присвоїла ці кошти, ввівши їх до статутних фондів різних компаній по всьому світу.

Вкрадені в народу гроші колишнього диктатора Лівії Муамара Каддафі, що знаходилися на рахунках США (29,7 млрд. доларів), було виявлено й заморожено за 72 години. Протягом двох тижнів відбулося заморожування рахунків Каддафі в банках країн ЄС – європейські активи лівійського диктатора становлять майже 60 млрд. доларів. Але в підсумку США розморозили й повернули Лівії лише 1,5 млрд. доларів, Італія – 350 млн. євро, крім того, Австрія, Швейцарія, Франція, Нідерланди теж заявили про свій намір розблокувати державні рахунки, що належать оточенню Каддафі. В цілому було роз-

морожено тільки 3 млрд. доларів з 90 заморожених. Решту і США, і ЄС віддавати не поспішають.

Статки экс-президента Єгипту Госні Мубарака оцінюють в 70 мільярдів доларів.

Ці кошти, як вважається, знаходяться в основному на рахунках в банках Великої Британії та Швейцарії, а також вкладено в нерухомість в Лондоні, Нью-Йорку й Лос-Анджелесі.

Значна частина його активів також знаходиться в Єгипті. Британія і США не заморожували рахунків колишнього лідера Єгипту, що дозволяє його рідним і далі користуватися коштами диктатора. Активи сімейства Мубарака заморозила Швейцарія – 788 млн. доларів. Але віддавати цю суму Єгипту Швейцарія не поспішає – «заморозку» продовжили до 2017 року.

У 2011 році Швейцарія заблокувала рахунки экс-президента Тунісу Зін аль-Абідін Бен Алі – 67,5 млн. доларів. У 2013 році було ухвалено рішення продовжити блокування ще на три роки. Незважаючи на активні протести нової влади Тунісу, яка сформувалася в результаті революції, Швейцарія не поспішає повертати активи Бен Алі, пояснюючи це тим, що ситуація в Тунісі все ще нестабільна, а також необхідністю ретельно перевірити походження заморожених коштів.

Отож, як бачимо, гроші, виведені за кордон, рідко повертаються туди, де їх було вкрадено. Навіть демократичні країни вигадують тисячу й одну причину, аби вкрадені в народів гроші, осіли в їхніх країнах.

Андрій Гурін
Спеціально
для «Нової газети»

В УКРАЇНІ

ВЕРХОВНА РАДА
ВИЗНАЛА НЕЛЕГІТИМНОЮ
ДЕРЖДУМУ РОСІЇ
ТА ВСІ ЇЇ РІШЕННЯ

Верховна Рада ухвалила 20 вересня постанову про невизнання Україною легітимності виборів до Державної Думи Російської Федерації сьомого скликання, їхніх результатів та правових наслідків, та відповідно, складу, повноважень, актів та рішень Держдуми.

За відповідну постанову проголосувало 264 народних депутатів. Український парламент визнав, що з огляду на незаконне проведення виборів Держдуми на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, проведення виборів до Держдуми сьомого скликання є порушенням Конституції та законодавства України, основних принципів та норм міжнародного права, Статуту ООН, Гельсінського заключного акту, Будапештського меморандуму 1994 року, резолюції Генеральної асамблеї ООН про територіальну цілісність України №68/262 від 27 березня 2014 року та інших міжнародно-правових актів. Україна також звертається до Ради Безпеки й Генеральної Асамблеї ООН, парламентів іноземних держав, парламентських асамблей та міжнародних організацій із закликом не визнавати легітимність виборів до Держдуми Росії сьомого скликання. Документом також доручено голові ВР Андрію Парубію невідкладно направити текст заяви до Ради Безпеки та Генеральної Асамблеї ООН, парламентів іноземних держав, парламентських асамблей та міжнародних організацій. Постанова набирає чинності з дня її ухвалення.

ЯКИМ БУДЕ
ДЕРЖБЮДЖЕТ УКРАЇНИ
НА 2017 РІК?

Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман презентував фракції «Блок Петра Порошенка» проект держбюджету на 2017 рік. Про це повідомив лідер фракції Ігор Гринів на своїй сторінці у Facebook. «Прем'єр-міністр Володимир Гройсман презентував на засіданні фракції проект

держбюджету на 2017 рік. Ми маємо перші результати стабілізації в економіці держави й можемо розраховувати, що наступний рік буде роком економічного зростання», – написав депутат.

«Ми маємо нарешті почати віддавати ті борги, які завинили перед вчителями, медиками. Якщо держбюджет ухвалить, то вчителі, наприклад, отримуватимуть утримати більшу платню. Необхідно також відновити дороги. Адже ця проблема – на другому місці після війни на Сході України», – наголосив Гринів. За його словами, кошти на фінансування цих напрямків уряд закрив у держбюджет наступного року. Крім того, додав депутат, у кошторисі 2017 року передбачено й видатки на зміцнення обороноздатності України. Бюджет Мініборони в 2017 році планують збільшити на 15% – до 64 мільярдів гривень.

МАРШ ДО РІЧНИЦІ
ГРОМАДСЬКОЇ БЛОКАДИ
КРИМУ

Українські активісти й кримські татари мають намір відзначити річницю громадської блокади Криму 24 вересня акцією на адміністративному кордоні. Про це повідомив координатор акції «Громадська блокада Криму» Ленур Іслямов.

«Я запрошую всю Україну 24 вересня бути з нами в цей день, маршем пройдемо до росіян і змусимо їх зібрати всю міць на кордоні. Нехай збирають всі свої берети й чекають, тому що вони не знають, що ми робитимемо», – сказав він на брифінгу 20 вересня в Києві й додав, що на сьогодні блокада триває, і «90% аскерів, які стоять зараз і блокують – це кримські татари». «І нам це не просто небайдуже, ми без цього жити не можемо», – підкреслив він.

У свою чергу, глава Меджлісу кримськотатарського народу Рефат Чубаров назвав громадянську блокаду півострова, яка триває вже рік, дуже дієвою акцією й «першим кроком до деокупації Криму». «Нам вдалося допомогти собі та Україні повернути кримську тему на перші позиції світової політики. Тоді всі говорили, що ця тема пішла, але Крим повернувся. Блокада актуалізувала кримське питання, зробила так, що він повернувся до порядку денного всіх міжнародних організацій», – сказав він і нагадав, що за останній рік Європарламент прийняв дві резолюції по Криму, а уряд України припинив торгівлю з Кримом.

ВОЛОДИМИР ГРОЙСМАН
ВИСТУПИВ ПРОТИ
«ЗАКОНУ САВЧЕНКО»

Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман виступив за скасування чи зміну «закону Сав-

ченко». Про це він заявив в ефірі програми «Свобода слова» на ICTV.

«Я вважаю, що закон, який було подано до українського парламенту, який спростив відповідальність злочинців, дав можливість десяткам тисяч злочинців вийти сьогодні на свободу, в своїй більшості ці люди звільнені за «законом Савченка». Цих людей випускають, і вони знову починають вбивати, грабувати й ґвалтувати», – заявив Гройсман.

За його словами, уряд найближчим часом ініціює скасування «закону Савченка» або його зміну. Також Кабмін має намір ініціювати виділення 330 млн. гривень на підвищення зарплат співробітникам карного розшуку.

Як відомо, перший заступник голови Нацполіції Вадим Троян нещодавно заявив, що 34 тисячі ув'язнених підлягають звільненню в 2016 році, згідно із законом «Про вдосконалення порядку зарахування судом попереднього ув'язнення в строк покарання», більше відомого як «закон Савченка».

«Закон Савченко» президент Порошенко затвердив 23 грудня 2015 року. Він, зокрема, передбачає зарахування одного дня попереднього ув'язнення за два дні позбавлення волі.

МУСТАФА НАЄМ:
«ЛЮДИ ПОРОШЕНКА
СТЕЖАТЬ ЗА МНОЮ»

Народний депутат України, відомий журналіст-розслідувач Мустафа Наєм заявив, що за ним ведеться стеження й на нього збирається компромат. «Ви можете зайти в інтернет і подивитися, що є нібито блогери або користувачі Facebook, які розміщують фотографії моєї сім'ї, заявляють, наприклад, про те, що моя мама, яка померла, коли мені було три роки, насправді жива, вони її начебто десь знайшли», – сказав він журналістам у вівторок, 20 вересня, за лаштунками Верховної Ради.

Наєм розповів, що йому показували фотографії стеження за ним протягом трьох останніх місяців. За словами нардепа, вся розгорнута проти нього кампанія має свої корені в кабінеті президента України Петра Порошенка.

«Люди Порошенка, конкретно народний депутат від БПП Олександр Грановський і народний депутат з фракції БПП Ігор Коно-

ненко, наймають адвокатів, які розробляють стратегію знищення будь-яких антикорупційних дій. До них приєдналися колишній нардеп від «Народного фронту» Микола Мартиненко і нардеп від «Народного фронту» Сергій Пашинський», – стверджує депутат. Він вважає, що в «Блоці Петра Порошенка» й «Народному фронту» мають усвідомити, до чого може призвести така ситуація, оскільки, за його словами, ці дії є фактично повторенням того, що робили свого часу, в роки президентства Віктора Януковича, экс-перший віце-прем'єр Сергій Арбузов за допомогою проекту «Українська кривда» й колишній перший заступник генерального прокурора Ренат Кузьмін, коли організовували стеження за народними депутатами.

Наєм наголосив, що йому нічого приховувати, він повністю відкритий і робитиме те, що вважає правильним, «а час усе розставить на свої місця».

У ПІДМОСКОВ'І ВБИТО
ВАТАЖКА «ОПЛОТУ»
ЄВГЕНА ЖИЛІНА

У ресторані «Вітерець» у селищі Горки-2 під Москвою вбито 19 вересня ватажка харківської проросійської організації «Оплот» Євгена Жиліна. Про це повідомило російське пропагандистське видання Life. Зазначається, що вбивця розстріляв двох відвідувачів ресторану. Особа другої жертви – знайомого Жиліна, який отримав важкі поранення, але залишився живий, – встановлюється. Підозрювані зникли на двох автомобілях.

«Однією з версій розстрілу лідера харківського «Оплоту» Євгена Жиліна названо бандитський переділ», – повідомило ЗМІ поінформоване джерело. За характером поранень можна зробити висновок, що діяв професійний убивця: він цілив своїм жертвам в голову й груди. Жиліна було вбито відразу, а його знайомий, судячи з усього, стояв боком, тому кулі влучили йому в плече й щелепу. Народний депутат України Антон Геращенко вважає, що вбивство терориста-сепаратиста Євгена Жиліна могло бути операцією прикриття. Він нагадав, що Жиліна підозрювали в організації невдалого замаху на мера Харкова Г.Кернеса. Про це він написав на своїй сторінці в Facebook. «Це чи правда, яку потрібно перевірити, чи операція прикриття для цінного агента російських спецслужб», – написав депутат.

КАТАСТРОФІЧНІ ЗЛИВИ
НА ОДЕЩИНІ

Сильні зливи спричинили затоплення деяких вулиць Одеси. На затоплених вулицях працюють працівники рятувально-водолазної служби міськради на квадроци-

клах. Відповідне рішення прийняв віце-мер Одеси Андрій Котляр.

Сильний дощ, який розпочався ввечері у понеділок, 19 вересня, і триває досі, призвів до транспортного колапсу у місті. На багатьох дорогах міста стоїть вода, в деяких місцях її рівень сягає півметра, що ускладнює рух транспорту. Через погодні умови мер міста Геннадій Труханов попросив підприємства перейти на скорочений робочий день.

За добу в Одесі й області випала рекордна кількість опадів. Як повідомляє сайт міськради, останній раз такі зливи було зафіксовано аж у 1887 році. За інформацією Гідрометцентру, станом на ранок вівторка, 21 вересня, в місті тільки за добу випало 85,3 мм опадів при місячній нормі вересня 36 мм. Синоптики характеризують опади вище 50 мм як стихійне лихо.

Через негоду на Одещині знеструмлено 24 населені пункти.

ПОМЕР РОМАН ІВАНИЧУК

Унеділю, 19 вересня, на Личківському цвинтарі у Львові поховали видатного українського письменника-романіста Романа Іваничука.

Впродовж майже півстоліття його творчої діяльності вийшло майже шістьдесят книг, читаючи які можна мандрувати часом і простором, відкриваючи для себе незвідані сторінки української історії.

Він прожив довго – 87 років і написав багато – новел, повістей: «Місто», «Сьоме небо», «На перевалі», «Зупинись, подорожній!»... Але найбільшу популярність Роман Іваничук здобув, як історичний романіст. Його романи «Мальви», «Черлене вино», «Манускрипт з вулиці Руської», «Вода з каменю», «Четвертий вимір», «Шрами на скалі», «Журавлиний крик», «Бо війна віноюю», «Орда» – це різні часи, різні географічні терени, різні жанрові підвиди історичного роману, але найголовніше, що там – це любов до рідної землі й народу як смислу існування людини. Відтак, якщо об'єднати усі романи Романа Іваничука в один цикл, то вийде один великий роман про історію України, в який автор вклав свою душу.

Роман Іваничук був одним з організаторів Товариства української мови ім. Т. Шевченка, Народного Руху України, мав звання заслуженого працівника культури України. Лауреат Державної премії УРСР ім. Т. Г. Шевченка, літературної премії ім. А. Головка, премії ім. І. Мазепи. У 2009 році йому було присвоєно звання Героя України.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

Apply Online
Selfreliance.Com/cards

VISA® Platinum Choices

Виберіть собі Картку, що Вам найкраще підходить:

CASH BACK

Зворот готівки при закупках

11.9% APR*

RATE

Низька процентна ставка

9.9% APR*

POINTS

Пойнтс

11.9% APR*

Selfreliance.Com

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

*Річна процентна ставка (APR) від 1 грудня 2013 р. є 9.9% на Visa® Platinum low rate, 11.9% на Visa® Platinum Points та Visa® Platinum Cash Back. Пропозиція може бути змінена чи скасована у будь-який час. Зайдіть або зателефонуйте на безкоштовний номер телефону Самопомочі, 888-222-8571, щоб отримати найновіші ставки тощо.

Full Financial Services

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911
302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Важливі зміни у Кліфтоні!

Банківські справи по-новому!

1-888-226-5853

Make Us Your Credit Union!

Кредитівка 'Самопоміч' (Н.Дж.) у Кліфтоні
 - змінює свою назву на NOVA UA 19-го вересня
 - запускає нову сторінку www.novafcu.com 19-го вересня
 - починає реконструкцію головного офісу 26-го вересня
 Від 26-го вересня головний офіс буде розташований за
 адресою 387 Valley Road, Clifton, NJ 07013

Наша Кредитівка - Ваш Найкращий Вибір!

Construction of our Principal Office at 851 Allwood Rd., Clifton, will begin September 26.

Beginning September 26, we will serve you at
 387 Valley Rd., Clifton, or online at www.novafcu.com.

Allwood Road - Principal Office:
UNDER CONSTRUCTION!
 9-07/00
 Both offices will be closed on Saturday, September 24.

Botany Village - Branch Office:
 237 Dayton Ave. • Clifton
 973-772-0620

Like us on Facebook at www.facebook.com/NOVAFCU

Страховий сертифікат (Endowment) до 18 років*

- Доступне для осіб від 0 до 10 років
- Мінімальна вартість поліси — \$5,000
- Вкладки платні до 18 років
- Без доплати на оформлення поліси
- Повна сума страхування виплачується у випадку смерті або при досягненні 18-річного віку
- Поєднання страхування життя та заощадження

ВІК	Хлопці	Дівчата
0	\$205	\$200
2	\$240	\$235
4	\$285	\$280
6	\$345	\$340
8	\$435	\$405
10	\$565	\$560

Щорічні вкладки для поліси на \$5,000.

* Доступне не в усіх штатах.

ПЕРЕДОПЛАТИ І ЗАОЩАДИ!

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
 Загальні інформації – 800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org
[facebook.com/UkrainianNationalAssociation](https://www.facebook.com/UkrainianNationalAssociation)

Миттєвий обрахунок річних вкладок

888-538-2833

IVAN BERNATSKY

Український Драматичний Театр у Нью Йорку

Ювілейні вистави:

До **70**-ти річчя від
дня народження
керівника театру
Н.А. України
Івана Бернацького
4-ьох річчя
драматичної школи та
10-ти річчя заснування
театру в Нью Йорку
присвячуємо!

15 жовтня о 7 р.м.

Вистава за повістю
Ольги Кобилянської**"У неділю рано
Зілля копала..."**

22 жовтня о 7 р.м.

Тарас Шевченко

"Гайдамаки"

інсценізація Леся Курбаса

29 жовтня о 7 р.м.

5 листопада о 7 р.м.

театралізований

показ старовинної української ноші **

"З Бабусиної Скрині"

** 5 листопада бенкет з глядачами

* На прохання глядачів
можуть бути призначені
додаткові вистави 16.10 та 23.10

Квитки on-line:

https://ua_theater.eventbrite.com

або за телефоном:

347 523 1226

Вистави відбудуться в
Українському Народному Домі
за адресою 140 2nd Ave, NY, NY 10003
квитки можна придбати on-line,
або безпосередньо перед виставами

режисер Іван Бернацький,
композитор: Тарас Терлецький
(Україна м. Львів)

консультант по костюмах :

Ігор Перевертнюк (Україна, Київ)

UkrainianDramaTheater

МИ – УКРАЇНЦІ

Після двох поспіль четвертих місць, у Пекіні-2008 і Лондоні-2012, збірна паралімпійська України вперше фінішувала на третьому місці командного заліку. За 5 попередніх Паралімпіад, починаючи з дебютної в Атланті в 1996-му році, Україна загалом виборола 257 нагород. В Бразилії – одразу 117: 41 золоту, 37 срібних і 39 бронзових!

Паралімпійська збірна України з тріумфом повернулася додому, завоювавши в командному заліку в Ріо третє місце

ПЕРЕМОГИ – ВОЇНАМ АТО

XV літні Паралімпійські ігри в Ріо-де-Жанейро стали найбільш успішними в історії збірної України

Обійти нашу команду зуміли тільки Китай (239 медалей) та Велика Британія (147). Позаду опинилися потужні збірні Італії, Бразилії, Нідерландів, Німеччини, Австралії і США. Саме з американцями ми до останнього боролися за третє місце і в підсумку випередили конкурентів на одне-єдине, але надзвичайно вагоме, золото.

Окрім нагород, на рахунку українських спортсменів ще й маса рекордів: 22 світових, 32 паралімпійських і 55 європейських. Їхні медалі не менш вартісні, якщо не більше, ніж олімпійські.

Якщо успіхи українців у плаванні та легкій атлетичі – історія традиційна, то у фехтуванні на візках ми вибороли свою першу золоту медаль за 12 років – паралімпійським чемпіоном у фехтуванні на шаблях став львів'янин Андрій Демчук.

Нині йому 28. Фехтуванням на візках він почав займатися у 19. Тоді хлопцю, який не міг уявити життя без спорту, активно займався футболом і волейболом, довелося ампутувати ногу нижче коліна. Каже, разом з нею – і проблема.

У львівському відділенні «Інваспорту» Андрієві, з його нозологією, запропонували 2 види спорту на вибір: стрільбу з лука та фехтування. Зваживши на власну емоційність, азартність і навіть певну вибуховість характеру, Андрій обрав шаблю.

Окрім спорту, фехтувальник постійно вдосконалюється в плані освіти. Має два дипломи: тренера з фехтування з інфізи та «айтішника» з Львівської політехніки, де нині сам викладає комп'ютерні науки.

Андрій Демчук після своєї перемоги став знаменитим на всю Україну – коли, коментуючи фінал, перед очима всього світу присвятив перемогу воїнам АТО. Патрістичне відео-звернення облетіло усі провідні українські ЗМІ й стало справжнім трендом соцмереж.

«Ці хлопці, – каже Андрій, – посправжньому надихають. Особисто я дуже шкодую, що не можу допомогти армії, навіть соромно,

Євгена Богодайку не даремно називають українським Фелпсом – в олімпійському басейні в Ріо він виборов 8 медалей, 3 з яких золоті

що не можу підтримати хлопців поіншому. А без них було б набагато важче, взагалі невідомо, що було б з Україною. Я дякую усім нашим воїнам, які боронять країну від російського окупанта. Дуже важливо, щоб була відповідальність влади й військового начальства за тих людей, які там є. Сподіваюся, вони повертатимуться додому здоровими і в щасливі сім'ї».

На самого Андрія вдома чекає велика група підтримки – батьки, бабуся з дідусем, брат із сестрою та дружина Ореста.

«Завжди дивуюся, – зізнається Андрій, – як вона відпускає мене на міжнародні змагання. Адже більшість часу я не буваю вдома. Втім, саме завдяки підтримці своєї родини мені вдається досягати результату, перемагати».

Перемагали, каже чемпіон Ріо на 100-метрівці брасом серед спортсменів з вадами зору Олексій Федина, заради воїнів АТО, заради всього українського народу: «Наші люди дуже втомилися, адже навколо них – дуже багато негативу, нестабіль-

Чемпіоном у фехтуванні на шаблях на Паралімпіаді в Ріо-де-Жанейро став львів'янин Андрій Демчук

ності. І такий позитив, гарні емоції їм вкрай необхідні, бо піднімають бойовий дух».

Для 28-річного Олексія Федина бразильське золото стало п'ятим у кар'єрі (він був також триразовим чемпіоном Пекіну й чемпіоном Лондону).

Загалом же в олімпійському басейні українці вибороли аж 37 нагород.

Одразу 8 з них – на рахунку 22-річного Євгена Богодайки. Перед поїздом до Ріо полтавський спортсмен ставив собі амбітну мету: щонайменше повторити успіх Лондона, коли дебютуючи на Паралімпіаді, він узяв два золоті і два срібла.

Насправді ж планку вдалося підняти: вийшло «вісім з восьми» – 8 медалей у 8 дисциплінах, в яких Євген брав участь: 3 золоті, 3 срібні й 2 бронзові.

«Це межа мрій, я й близько не розраховував на такий результат. Адже рівень суперників на Іграх – надзвичайно високий», – розповідає Євген.

Богодайкові – 22 роки. Рівно половину свого життя він займається плаванням. Прийшов до басейну й присвятив себе спорту, попри те, що народився без руки. Вже після першого тренування Женя заявив: «Тільки плавання, і нічого, крім плавання!»

Сьогодні, усвідомлюючи, що спортивне життя – швидкоплинне, здобуває й «громадянську» професію: навчається в Полтавській аграрній академії на технолога з переробки продуктів.

Вдома на нього чекає ціла група підтримки: батьки, кохана дівчина, друзі. Євген знає, що без них не було б успіхів і медалей: «Заради моїх перемог працювала велика команда. Дякую всім за допомогу. І окремо – низький уклін нашим героям, воїнам АТО».

Ще один представник секції плавання Полтавського обласного центру «Інваспорт», який вразив Бразилію й весь світ, – Дмитро Виноградець. На XV літній Паралімпіаді в його активі 1 золота, 3 срібні та 1 бронзова нагороди.

Хоч і був уже чемпіоном Пекіна і медалістом Лондона, цього разу на такий успіх, каже, не сподівався: «Жодна медаль не дається легко. За нею стоїть праця багатьох людей – і самого спортсмена, і його родини, і тренера, який буквально «носиться» з підопічним від початку й до кінця».

У спорт Дмитро Виноградець потрапив через нещасний випадок. У 2002-му році він зазнав важкої травми – зламав шийний хребець. Через рік почав плавати.

«Починалося все, – пригадує, – з призначення лікаря, як реабілітація. Вже потім «затягнуло». Взагалі ж плавання – чудова реабілітація для всіх людей: і з травмою, і без травми. В мене плавання переросло в роботу і професію, яка ще й приносить задоволення».

До свого тридцятиріччя Дмитро встиг опанувати два фахи – інженер-механік і фахівець з обліку та аудиту. Про що мріє паралімпійський чемпіон? «Про відпустку, – сміється Виноградець. – Звісно, як і всі сьогодні, про мир в Україні, про здоров'я для рідних, про усмішки свого сина. Йому зараз 3 роки, але він все розуміє, стежить за виступами тата. Знає, що батько поїхав до Ріо на змагання, а не до папу».

В ніч проти четверга, 22-го вересня, більшість наших чемпіонів і призерів Паралімпіади повернулася до України у складі першої групи. Для зустрічі їх на летовищі «Бориспіль» було виділено цілий окремий термінал F.

А до того часу, повідомили в Міністерстві молоді та спорту, їм на картки вже було перераховано повну суму державної винагороди: 18 тисяч доларів з бронзи, 26 тисяч – за срібло, 40 тисяч – за золото. Загалом – 3 мільйони 304 тисячі доларів в національній валюті за курсом НБУ на день зарахування коштів.

Вони могли б отримати втричі більше, як отримують за свої медалі здорові спортсмени. Зрівняти призові фонди обіцяють до наступної Паралімпіади в Токіо 2020 року.

Роксана Касумова
«Українська правда»

ДІЄ-СЛОВО

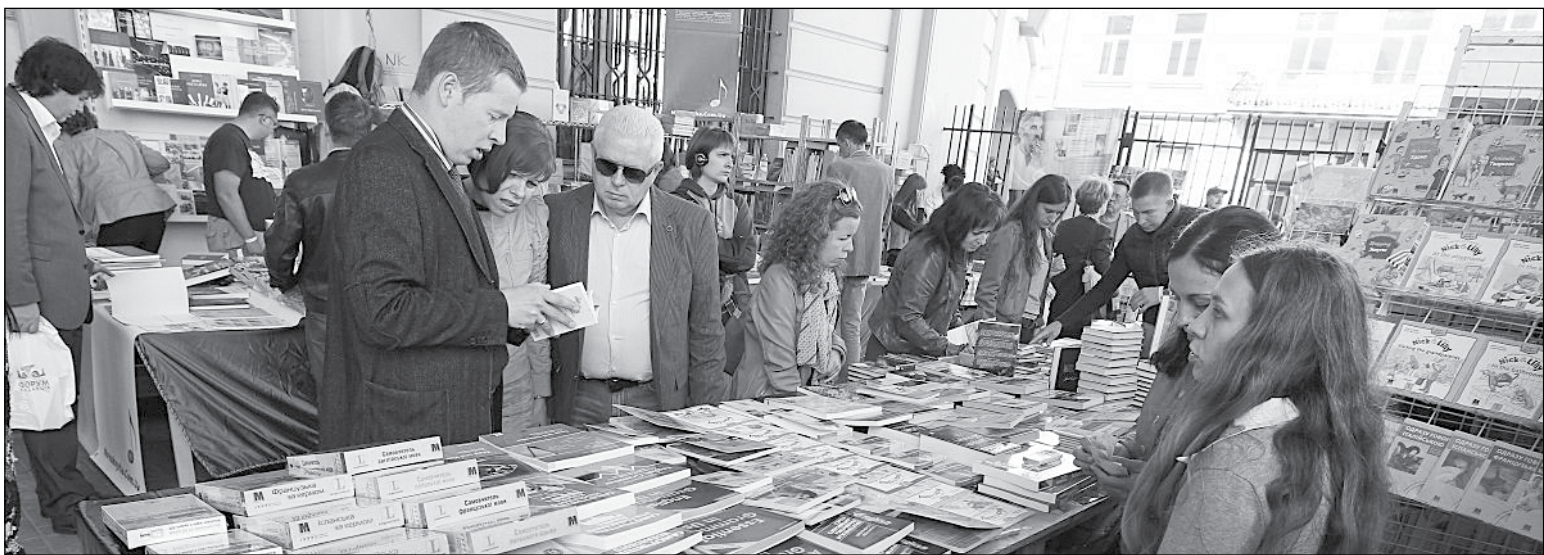
На відкритті 23-го Форуму видавців, який відбувся минулого тижня у Львові, Оксана Забужко сказала, що за історією цієї щорічної книжкової події можна писати історію українського книжкового ринку. Письменниця пригадала, як у перші роки цей ринок поміщався у невелику кількість коробок, які туди-сюди носили люди у футболках із логотипом Форуму.

Справді, усі ці 23 роки (Форум майже ровесник української незалежності) він давав можливість українським видавцям реалізувати чи принаймні показати українському книголюбові свою продукцію. В умовах відсутності місць для розповсюдження це справді було єдине місце, де читачі могли придбати українські книжки. Чи змінилася місія Форуму сьогодні? Якщо так, то наскільки змінилися методи діяльності?

Тема цього річного Форуму дещо тавтологічно, але концептуально сформульована як «Межі кордонів». Багато заходів зосереджувались на тому, щоб показати можливості виходу за межі самих себе, потреби дивитися ширше – були цикли розмов про досвід писань про інші країни й культури, про мандри, про неупереджене, без стереотипів, сприйняття Іншого – чи в національному, чи релігійному, чи расовому, чи у значенні неповносправності, чи у будь-якому іншому значенні. Утім, на відкритті пролунали також, що за межі виходити варто, але кордони – це те, що варто поважати. Для українців питання поваги до кордонів ось уже два роки як не можна більш актуальне й болісне.

Мені ж цікаво, як український книжковий ринок потроху виходить за межі, в яких він поміщався раніше, і як йому перестав відповідати пропозиція Форуму видавців.

Фестивальна частина Форуму видавців на сьогодні вельми розгалужена, і в її межах можна знайти заходи – презентації, автограф-сесії, дискусії, лекції, читання, перформанси тощо-тощо – на будь-які смаки й інтереси. Цьогоріч розмови на надзвичайно важливі актуальні теми пропонували кілька тематичних майданчиків, як-от «Історія», «Мандри», «Література проти агресії», «Наука й технології», «Художній репортаж», «Крим» та інші. У 2016-му на Форум варто було прийти принаймні заради того, щоб послухати видатного литовського письменника й правозахисника Томаса Венцлову, одного з чільних австрійських авторів Карла-Маркуса Гауса, одного з майстрів знаного у всьому світі польського репортажу Вітольда Шабловського, російську журналістку, активну популяризаторку науки Асю Казанцеву, відомого французького письменника Фредеріка Бегбедера, письменників із країн Африки – Зукісву Уоннер із ПАР, Аля Аґамі родом з Уганди,

Форум видавців у Львові потребує нового місця й кращої організації

ВИХОДЯЧИ ЗА МЕЖИ

У Львові відбувся 23-й Форум видавців

ТОП-10 НАЙКРАЩИХ КНИГ ФОРУМУ

1. «Франко від А до Я». Абетка-енциклопедія про Івана Франка для дітей (Видавництво Старого Лева, Романа Романишин, Андрій Лесів, Богдан та Наталі Тихолози).
2. Павло Гранкін, Христина Харчук. Комплект з 2-х книг з картами «Каналізація міста Львова від початку XV ст. до 1939 р.» та «Водогін міста Львова від початку XV ст. до 1939 р.».
3. Ярина Винницька. «Скрина. Речі сили». Видавництво Старого Лева. Арт-бук «Скрина».
4. Ренс Бод. «Забуті науки». Видавництво Жупанського.
5. Луцій Анней Сенека. «Діалоги» в перекладі Андрія Содомори. Апріорі.
6. Франсуаза Барб-Галль. «Як розмовляти з дітьми про мистецтво XX століття». Видавництво Старого Лева.
7. Ukraine. The best. Атлант ЮЕМСІ, організатор Cultprostir.ua.
8. Грицько Чубай. «Марія» Коло.
9. Олександра та Даніель Мізелінські. «Під землею. Під водою». Видавництво Старого Лева.
10. Оксана Гудзяк (автор ідеї). «Переслідувані за правду». Видавництво УКУ.

який живе в Данії, – тут названо лише крихітний відсоток закордонних інтелектуалів, не кажучи про українських авторів, перекладачів, літературознавців, які брали участь у Форумі і яких вартувало почути, – багато з них у масштабах мислення й професійності не поступаються видатним закордонним колегам.

І при цьому всьому, чесно кажучи, гігантоманія Форуму неприемно вражала. Годі зрозуміти, чому досі не введено обмежень на кількість заходів, як ці обмеження вводять, наприклад, київський Книжковий Арсенал, обираючи із запропонованого видавцями й іншими культурними інституціями тільки найбільш якісне. На один і той самий час у різних місцях Львова може відбуватись тридцять заходів – спробуй обери, на що піти! (як показує досвід, у такому разі не йдеш на жоден). Щороку літературний фестиваль Форуму з'їдає сам себе: логіка видавців полягає в тому, що, оскільки заходів дуже багато, то саме їхній потрібно провести кілька разів у різний час у різних місцях – мовляв, очі матимуть так більше шансів потрапити на імпрезу. Але таким чином ефір стає наповнений куди далі щільніше! Не кажучи вже про те, що з погляду логістики зорганізувати все це якісно – завдання з нереальних, даремно на Форумі щороку (й цього – так само) безліч накладок, малопристосованих для літературних заходів місць тощо. Якщо раніше Форум погоджувався

на все запропоноване будь-ким, керуючись тезою, що український ринок – і книжки, і заходи – такий дрібний, що відкидати не можна нічого, то нині вже варто перебирати й сміливо відмовлятися від неякісного.

Зазвичай у країнах із розвиненим книжковим ринком такого роду імпрези слугують також для проведення бізнес-переговорів на кшталт домовленостей про умови реалізації книжок або про купівлю прав на переклад чи, скажімо, навіть пропозицій праці – адже в один і той самий час в одному місці збираються чи не всі учасники книжкового ринку певної країни. В умовах же Форуму все це дуже незручно, оскільки більшість видавців, письменників, перекладачів, літературознавців – забігані на заходах і, попри те, що цей час для більшості минає дуже цікаво й зазвичай весело, всі тільки й мріють що про понеділок після Форуму й важливі розмови відкладають на наступні тижні, але після Форуму якісні домовленості вже навряд чи впадуться, оскільки автори, видавці, літанти – як закордонні, так і з різних українських міст – роз'їдуться, а у Львові вони могли навіть не мати часу перетнутись і обмінятися контактами й побажаннями.

Щодо ярмаркової частини і книжок як таких, то організатори відзначають, що покупців було менше – оцінюють за меншими, ніж торік, виручками. Дехто припускає, що в українських книголюбів потоншали гаманці, тому продажів менше.

Певні видавці визнають: якщо цьогоріч вони не мають у своєму арсеналі новинок або присутності відомих авторів коло їхніх стендів (наприклад, з автограф-сесіями), то годі сподіватись на ажіотаж саме коло книжок цих видавців. Щодо зменшення кількості покупців на цьогорічному ярмарку, то, думаю, можна орієнтуватись на приблизну цифру 10 % – настільки менше їх було в Палаці мистецтв цього року, ніж минулого (цифра озвучена керівником одного з видавництв, чия кількість новинок у вересні 2016-го відповідала кількості новинок у цьому ж місяці торік, а отже, можна порівнювати).

Утім, я майже впевнена, що менша кількість відвідувачів Палацу мистецтв – не через інфляцію і не через зменшення інтересу до книжок чи до культури загалом. А через те, що потенційні читачі рік у рік дедалі краще розуміють, що Форум є далеко не єдиним місцем, де можна купити книжки. Дехто зізнається у Facebook, що поїхав зі Львова без жодної книжки, бо планує купити їх у книгарні «Є» свого міста. Раніше на Форум справді приїжджали покупці з різних міст України, знаючи, що поза львівським ярмарком не зможуть відшукати цікавих їм видань, а тепер, поразившись витратами на дорогу, розуміють, що їхати на Форум – це собі дорожче, дешевше – замовити книжки через інтернет чи піти до книгарні, де без штовханини, у спокої й тиші можна буде погортати новинки. Крім того, багато хто розуміє, що видавці на Форумі не ставлять найнижчих можливих цін – вони тут цілком ринкові, майже як у книгарнях, у деякого навіть дорожче.

Вже неодноразово йшлося про те, що Палац мистецтв – це дуже кепсько пристосоване до проведення виставок місце – Львову вкрай бракує виставкового центру, і якщо мерія міста дбає про його імідж, то виставкова зала – це один із його чільних складників – для іміджу, який із часом має тенденцію переходити у прибуток, вигідніше збудувати виставковий центр, ніж готель, хоч останній дає прибуток значно швидше. В умовах Палацу мистецтв усе виглядає не як ринок, а як базар у часи дев'яностих, а якщо ще взяти до уваги, що до Палацу мистецтв у час Форуму пускають через боковий вхід, по

якому йдеш наче крізь катакомби, не маючи змоги зайти на перший поверх інакше, ніж через третій (я не жартую – хто був на Форумі, зрозуміє, про що йдеться), то стає зрозуміло, чому потенційні закордонні контрагенти не поспішають тут дивитись на українські видання.

Від першого Форуму минуло 23 роки, й мало хто з українських видавців чи письменників наважується якогось року його оминати. Правилком доброго тону щодо вересневої книжкової події у Львові є дві парадоксальні речі: з одного боку, Форум прийнято критикувати за організацію, з іншого – попри все, готувати новинки саме до нього, бажати презентувати їх саме на ньому, говорити всім, який він прекрасний і як багато чудових людей вдалося побачити за той час. Форум справді дуже цінний, дуже цікавий, навіть попри недоліки в організації. На ньому справді дуже висока концентрація тих, від кого залежить ментальне – а від цього й фізичне – майбутнє України та Європи. Форум, напевно, не має загаснути, навіть хоча б завдяки тому (слід віддати належне), що всі ці 23 роки він таки розвивається, на ньому з'являється щось нове, актуальне саме в цей час.

Але книжковий ринок уже – слава Богу! – не поміщається на Форумі видавців, це вже не кільканадцять коробок книжок, як двадцять років тому, він уже не може задовольнитись місцем у Палаці мистецтв, технічною якістю наданих для заходів приміщень... Певна частина українських видавців за останнє двадцятиліття у забезпеченні якості – і самих книжок, і їх популяризації – дуже виросла, інші ж лишилися у кращому разі на рівні, скажімо, початку 2000-х. Форум у плані технічної організації орієнтується на середняка, приймає всіх, тоді як слід було б орієнтуватись на найкращих, таким чином встановлюючи планку, виховуючи професійність. Ярмарок варто переносити і/або робити акцент на дуже якісно організованій фестивалній частині. Львівський Форум видавців намагається крокувати в ногу зі змінами в країні і його майбутнє залежить від того, чи крокуватиме він у ногу з розростанням (і кількісно, і якісно) українського книжкового ринку.

Анастасія Левкова

СВОБОДА СЛОВА ТА СОВІСТІ, СВОБОДА ВІД СТРАХУ ТА ЗЛИДНІВ

15 жовтня в Українському Культурному Центрі у Виппані (штат Нью-Джерсі) відбудуться урочистості з нагоди 70-ліття заснування Організації оборони чотирьох свобод України (ООЧСУ), 75-ліття проголошення Акту 30-го червня 1941-го року та 25-ї річниці Незалежності України

Назва й ідеологія Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ) – базовані на основі Декларації Президента США Ф. Д. Рузвельта, яка лягла в основу

Атлантийської Хартії як чотири свободи, що відзеркалюють головні принципи американської демократії: свобода слова, свобода совісті, свобода від страху та свобода від злиднів. Ці чотири великі принципи дають можливість кожній нації вести боротьбу за своє визволення, як в політичному, так і в культурному та соціальному відношенні.

ООЧСУ розпочала своє існування 27 жовтня 1946 року. Тоді то на нараді представників різних українських установ у Нью Йорку, гурт ідейних американських українців, дав почин для активізації організованої дії американських українців в аспекті наближення засад визвольного руху в Україні, пропагування правд визвольної боротьби українського народу та несення їй усесторонньої допомоги. Сьогодні діяльність організації не обмежується виключно політичною, а й включає в себе культурну, просвіт-

ницьку, спортивну та багато інших сфер діяльності.

Ранок 15 жовтня розпочнеться брифінгом для засобів масової інформації, який організовують Центр національного відродження, громадська мережа «Вільні люди», об'єднання «Українська справа», Науково-дослідний інститут українознавства, недержавний аналітичний центр «Українські студії стратегічних досліджень», за сприяння Інституту національної пам'яті.

Центральне місце в урочистостях відведено конференції «Від деколонізації до деокупації», в ході якої основні дискусії розгорнутьсся довкола тем «Деколонізація: аспекти і напрямки» та «Деокупація: політика, економіка, культура». Планується, що в ній взмуть участь експерти з депутатської групи «Наступ» – Олег Медуніца, Андрій Левус, Сергій Висоцький, Микола Княжицький та члени організації «Вільні люди» Сергій Кузан, Одеської самооборони – Дмитро Гуменюк і один із перших кіборгів Андрій Шараскін.

Відбудеться також святковий бенкет, який включає мистецьку програму, де виступатимуть опер-

ний співак Стефан Шкафаровський, який неодноразово виступав на сцені Метрополітен-опера, художній керівник і соліст групи «Мандри» Сергій Фоменко «Фомо», молоді сумівці й відомі в нашій громаді талановиті виконавці Максим Лозинський і Ксеня Качурак.

Завершальним розважальним акордом святкування стане забава під звуки оркестру «Anna-Maria Entertainment».

Вступ на бенкет та забаву – \$ 75. Замовити квитки й отримати детальнішу інформацію можна в Наталки Качурак за телефоном: (212) 505-0767 та Юрія Симчика – (908) 377-7797.

Головні організатори урочистостей: Організація Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ), Об'єднання жінок Оборони Чотирьох Свобід України (ОЖОЧСУ), Спілка української молоді (СУМ), Фондація «Воля», газета «Національна трибуна».

Товариство української студіюючої молоді імені М. Міхновського, Український Конгресовий Комітет Америки

Відзначення складатиметься з трьох частин:

I. КОНФЕРЕНЦІЯ

Від 10:00 ранку до 5:00 вечора

Тематика:

- а) 70-ліття діяльності ООЧСУ
- б) Акт 30-го червня 1941-го року
- в) 25-та річниця Незалежності України

У Конференції візьмуть участь представники Уряду України та політичні діячі.

II. Святковий бенкет

Від 7:00 до 9:00 вечора, який включає урочисту та мистецьку програми.

Виступатимуть:

- Соліст Метрополітенової Опери – баритон Стефан Шкафаровський
- Керівник та соліст групи «Мандри» Сергій Фоменко «Фомо»
- Юні Сумівці – Максим Лозинський і Ксеня Качурак

III. ЗАБАВА

Від 9:00 вечора під звуки оркестру «Anna-Maria Entertainment»

ГОЛОВНА УПРАВА Організації Оборони Чотирьох Свобід України

має шану запросити Вас на

Ювілейне відзначення

70-ліття діяльності ООЧСУ

що відбудеться

в суботу, 15 жовтня 2016 р.

в Українському Культурному Центрі
Нью Джерсі

за адресою:

60 North Jefferson Road,
Whippany, NJ 07981

Вступ на Бенкет та Забаву – \$ 75.00

Замовлення: (212) 505-0767

Завантажте наш мобільний додаток для зручності контролю за рахунками!

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701

Tel: 914-220-4900

Fax: 914-220-4090

1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703

Tel: 914-220-4900

Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977

Tel: 845-356-0087

Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902

Tel: 203-969-0498

Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511

Tel: 203-785-8805

Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

У ГРОМАДІ

УКРАЇНА БУЛА, ЇЙ БУДЕ!

Учасники симпозиуму вітають почесну гостю Маделін Олбрайт

У президії симпозиуму

17 вересня в Принстонському клубі Нью-Йорка відбувся міжнародний симпозиум, присвячений 25-й річниці Незалежності України.

Ювілейна дата зібрала разом науковців, політиків, громадських діячів, серед яких колишній держсекретар США Маделін Олбрайт, колишній міністр національної безпеки

США Том Рідж, колишній міністр закордонних справ України, а сьогодні народний депутат України Борис Тарасюк, відомі історики Юрій Шаповал та Володимир В'ятрович, голова Українського інституту національної пам'яті, почесний голова Меджлісу кримськотатарського народу Мустафа Джемільєв та ін.

Учасники симпозиуму обговорили низку актуальних українських проблем в історичній

проекції на минуле й у контексті сучасної геополітичної ситуації на планеті та обмінялися думками. З яскравою аналітичною промовою виступила на симпозиумі Маделін Олбрайт, завершивши її оптимістичним: «Україна була, Україна є, Україна буде!»

Учасники та гості також переглянули уривок з документального фільму «Breaking Point: The War for Democracy in Ukraine» (режисер – тричі

лауреат премії «Оскар» Марк Гарріс, продюсер – Петро Борисів, який тривалий час очолював асоціацію українців, які працюють в Голівуді, «Тризуб»). По закінченні відбувся святковий бенкет з мистецькою програмою, яку представив хор «Думка» під диригуванням Василя Гречинського.

До успішного проведення симпозиуму, головним ініціатором і організатором якого

виступив Центр американсько-українських відносин у Нью-Йорку, очолюваний проф. Володимиром Зарицьким, прилучилися низка українських наукових, освітніх, культурницьких громадських організацій. Таке авторитетне зібрання стало можливим завдяки фінансовій підтримці кредитовок «Самопоміч» (Нью-Йорк), СУМА (Йонкерс), NOVA (Нью-Джерсі).

Вл. інф.

Завдяки старанням Злученого українсько-американського допомогового комітету (ЗУАДК) в таборі «Опілля», що неподалік міста Рогатина на Івано-Франківщині, відпочивало 200 дітей із «сірої зони» – зони бойових дій АТО.

Перша група зі 100 дітей прибула з Новоайдарського району Луганської області із населених пунктів, які постійно обстрілюються: Щастя, Трьохізбенка, Кримське та ін. У розмові з дітьми й керівниками груп виявилось, що їх залякували: «Куди везете дітей? Назад привезете їх у домовинах і це в кращому разі, а, може, бандерівці їх вкрадуть на органі і ви дітей ніколи не побачите?»

Але в Карпатах перед луганцями відкрився зовсім інший світ – світ добра, турботи й любові. Діти їздили на екскурсії до Львова, Івано-Франківська, мандрували горами, ходили молитись до греко-католицької церкви, слухали розповіді про українську історію з уст ветеранів визвольних змагань. А Київ зустрічав їх цікавими туристичними турами до Михайлівського та Володимирського соборів, Києво-Печерської лаври, Андріївського узвозу, зоопарку. Школярі не тільки зміцнили фізично, вони стали ще більш пе-

КОЛІР НАДІЇ – СІРИЙ

Діти із «сірої зони» АТО провели літні канікули, організовані з допомогою милосердних українців США, в Києві, Скадовську та Карпатах

реконані, що Україна – це їхня земля і її потрібно захищати, любити, боронити.

Друга група – 100 дітей з Ясинуватського району й Авдіївки Донецької області – викликали велике співчуття, сум і розпач своїми розповідями про життя в зоні бойових дій. Одна з керівників групи з Авдіївки розповіла, як її родина жила на 5-му поверсі 5-поверхового будинку

й снаряд пробив стелю. Сім'я вижила, але її 8-річний син після того не може спати й постійно вночі голосно плаче. Ще один хлопчик з Авдіївки поховав маму. Ввечері почався обстріл, він вийшов з кімнати на кухню, щоб принести мамі води, в цей час снаряд влучив в будинок і мама загинула рід руїнами. Перед його очима й досі стоїть та страшна картина. Але, як

пишуть у своїх листах вдячності керівники тих груп, які відпочивали в Карпатах, «чудова природа Прикарпатського краю, якісне харчування, різноманітні виховні заходи, турбота добрих і милосердних людей створили для дітей з Маріуполя, Авдіївки, Ясинуваті можливість бодай на деякий час забути про війну й знову повірити в те, що треба жити далі.

Ще один оздоровчо-відпочинковий табір з допомогою ЗУАДКу було організовано для дітей воїнів АТО з Херсонщини. «Задоволені відпочинком у таборі ім. Ю. Гагаріна в Скадовську херсонські діти повернулись додому з новими друзями та враженнями. Висловлюємо велику подяку ЗУАДКу за організацію й матеріальну підтримку», – написала від імені батьків Олена Назарчук з Херсону. Діти, в свою чергу, подякували благодійникам – вони передали представнику ЗУАДК Богдану Радилецькому прапор України, на якому обмалювали свої долоньки та залишили свої підписи. Цей прапор України отримає українська діаспора у США.

Дорогі жертводавці! Завдяки вашим жертвам кілька сотень дітей з Луганщини, Донеччини та Херсонщини відчували турботу, побачили красу й велич Карпат, повезли із собою неповторні враження з Києва, переконались у любові й доброзичливості до них жителів Західної України. І найголовніше – вони переконались, що нема нічого прекраснішого, як життя в мирній Україні. Прийміть щирі слова глибокої вдячності й низький уклін від імені управи ЗУАДКу й батьків цих дітей в Україні.

**Прес-служба
ЗУАДКу
Філадельфія**

АМЕРИКА: ІСТОРІЯ В ОСОБАХ

Тетяна Маккой,
позаштатний кореспондент
«Нової газети»

Ось і вступила в свої права осінь, розвішала яблука на гіллі, обсіпала россою ще смагдакові трави... Опоетизована ліриками й художниками, ця пора ще й радує нас щедрими (і дешевими!) дарами матінки-природи. На осінньому базарі мого дитинства в Україні яблука самі котилися під ноги...

Хто ж стоїть біля витоків легенди, ім'я якій «американське яблуко»? Кому повинні ми завдячувати, ласуючи ним від осені до осені? Чиє ім'я стоїть за напівзабутими рецептами хмільного яблучного сидру (hard cider), який став конкурувати з пивом у Штатах зовсім недавно?

Був такий чоловік в Америці, що сходить її землю босими ногами – від Масачусетса, де народився в 1774 році, до могутньої ріки Місісіпі. Одні вважали його диваком, інші – праведником. Звали чоловіка Джоном (Джонатаном) Чапменом і носив він за душею любов до всього живого – комах, пташок, звірів, дерев і тих сіромах-переселенців, яким на зорі XIX століття жилось серед безкраїх прерій Мідвесту ой як не солодко. Щось було закладено в ту душу батьком-матір'ю, а щось – Сведенборзькою течією в християнстві, яка проповідувала особливу покору Божим заповідям і якій він віддано служив до кінця своїх днів. А ще цей чоловік з дитинства всотав нехитру індіанську науку любові до дикої природи. Босий, в кобеняку з мішковиної і часто з олов'яним казанком на голові, за плечима – шкіряна торба з яблучним насінням, на вустах замість вітання «добри вісті прямо з небес» – таким його пам'ятали, таким він кочував від покоління до покоління в сімейних переказах. Доки публікація Вільяма Д'арсі Гейлі в Harper's Magazine (1871 р.) не винесла напівправду-напівлегенду на гребінь національного інтересу.

Відтоді стільки було написано про Джонні Яблуне Насіння (інакше, як Johnny Appleseed, його не називали), що важко тепер відрізнити правду від вигадки. Казанка, може, й не носив на голові, але,

готуючи в ньому вечерю, вимолював у неба прощення за обпалених над вогнищем комарів. Скуповував у поселенців хворих та занедбаних коней і лікував їх, підгодовував, щоб потім випустити на волю. Коли щастило під заморозки розжитися в когось на пару зачовганих чобіт, то недовго й носив їх – віддавав нужденнішим; сам же продовжував свої мандри босоніж (у деяких джерелах йдеться про звичку взуватися інколи тільки в один черевик або чобіт) лісами та преріями, що аж кишили зміями. Багатох рятував від нальотів індіанців, які прислужувались британцям під час війни 1812-1815 років. Яким саме чином? Приносив недобрі вісті людям і сам же добровільно напрошувався у гінці, щоб дістатися до найближчого армійського форту по допомогу. Поблизу Менсфілда в Огайо під час такої сутички загинули й мирно настроєні до «білої людини» індіани – залишається тільки уявити, що відчував тієї миті чоловік, який «і мухи не зобидить». Допомагав людям, з якими зводила доля, і

Популярний імідж із Saturday Evening Post, що демонструється в музеї «Джонні Яблуне Насіння» в м. Урбани (штат Огайо). Фото AP

JOHNNY APPLESEED

Меморіальна дошка в м. Франкліні (штат Пенсильванія), яка засвідчує, що саме тут Дж. Чапмен почав саджати свої перші яблуні

грішми... Здавалося б, де було взятися тим грошам у нього? В морози ходив босоніж, ночував як не під шатром дерева, так у чужій stodolі, харчувався чим Бог пошле (в основному кукурудзяною мамалигою, горіхами та дикими ягодами з лісу)...

Однак, перш за все, Джон Чапмен був бізнесменом. Підприємливим, заглядаючим наперед ділком своєї епохи, а не романтично-рожевим диваком з діснеєвських мультфільмів, що роздавав направо й наліво яблуневі сіянці. Згідно з найдавнішим документом, що зберігся (а це лист з Англії, датований 14 червня 1817 р.), він згадується сведенборжцями як їхній місіонер в Америці

Родина Річарда і Філіс Алжео з міста Саванна (штат Огайо) під шатром яблуні, яку було посаджено руками Дж. Чапмена в 1837 році

й садівник. Садівництво, зокрема яблуне, він вивчив ще в юності – у добре знайомому тоді господарстві Нової Англії Mr. Crawford Farm.

Ні, яблук він не «придумав» для Америки – їх завезли на узбережжя Атлантики ще в 1623-му. На той час, коли малого Джона кохали в колиці, фрукт, що призвів колись до античної Троянської війни, настільки мирно вжився в американську дійсність, що apple butter (уварене яблучне пюре зі спеціями) та apple pie (яблучний пиріг) були на кожному столі, а hard cider (хмільний сидр) служив за колоніального режиму своєрідною валютою. Коли ж майбутній садівник підріс і

став цікавитись довкіллям, сусільство вже було готове до поширення цивілізації з обжитого узбережжя Атлантики і далі, за Апалачі. Отож, глибоко релігійному Джонні Чапмену здалося, що було б і зовсім гуманно, щоб яблук з біблійного раю переселилося в те «пекло», яким був тоді некультивованний, ворожий «білій людині» Мідвест (тоді, в 1800-х, це була Northwest Territory). Щоб яблук не просто родило на гіллі, а було скуштоване (надкушене!) людиною, яка відкрила ці благословенні землі не тільки для себе та своєї сім'ї, а, по суті, для всього світу. А для цього потрібно, щоб садок чи хоча б пара яблунь росли на кожному

клаптику землі, відвойованому в дикої природи.

Ось як ця ідея набувала земного тяжіння – не за Ньютоном, а за ним, мрійником і практиком Джонні Яблуне Насіння. Коли він ще саджав сади на заході Пенсильванії (на території нинішніх графств Venango та Warren, 1797-1804), Америка Томаса Джеферсона виношувала й реалізовувала ідею експансії за рахунок Луїзіанської території, викупленої в 1803 році в наполеонівській Франції. Вже з 1792 року Огайо-територія стала виманювати людей з обжитого узбережжя Атлантики, наділяючи по сто акрів (40,5 га) на родину. Але ставилася одна умова: протягом трьох

років сім'я повинна посадити не менше півсотні яблунь і два десятки персикових дерев. Отож, метикуватий Джонні швидко збагнув, що він може поєднати в своїх мандрах поза Апалачією дві важливі для нього речі – садівництво й утілення в конкретні справи Божих заповідей.

Почав з того, що спустив вниз по течії ріки Огайо кілька десятків бушлів насіння з-під сидрових пресів Пенсильванії. Щоб виростити сіянці, вибирав місця, на яких, більш усього, поселяться потенційні фермери: вздовж річок та струмків, на лісових галявинах, узбіччях утоптаних індіанцями та поодинокими переселенцями шляхів. Перша жменя насіння з його шкіряної торби ляже в землю графства Licking та території неподалік нинішнього міста Steubenville (графство Jefferson), де народиться через століття зірка американської поп-культури Дін Мартін. А поки що тут гуляли сокира й лопата, вирубувалися й викорчувувалися хащі, в посуху тяглося дерев'яне цебро від річки чи струмка... Яблука Джонні не були плодом, що висів низько – простягни тільки руку, і вже, як мовиться, в пазусі. Це була важка праця, але окупувала-лася вона сторицею. Прибулим потрібні були саджанці, і їх можна було купити в Джона Чапмена по 6-7 центів за штуку, а інколи купувався й увесь розсадник разом із землею. Найбільш ранні переселенці охоче давали йому в оренду або позику частину землі, і він платив їм деякий час саджанцями, доки не розбагатів настільки, щоб купувати власні гектари. Найбільший сад в Огайо (160 акрів) він виростив у графстві Ashland, але, не зареєструвавши вчасно, втратив його в тій лихоманці, що охопила згодом Мідвест.

Дедалі більше й більше критих возів, запряжених волами й мулами, торохтіло ту пору битими дорогами... Дедалі більше човнів та плотів з домашнім начинням, коровами й свиньми плівло водними артеріями зі сходу на захід. Із кінцем так званої Другої війни з Британією за незалежність (1812-1815 роки) почався один бум, а після неврожаю 1816 року (так званого «року без літа») – інший, ще потужніший. Американці кидали обжиті місця на сході Америки, європейці та азійці купувалися на солодку рекламу «американського раю», а доводилось пірнати в напівдикі, повне драматизму існування. Ось тут-то і виринав Джонні Яблуневе Насіння, допомагаючи порадою й ділом, невтомно снуючи туди й сюди, щоб устигнути щось посадити, а щось і пересадити, як у холодному 1816-му, комусь продати, а комусь і просто подарувати. Це завдяки його молодим садам люди приростали до землі, і не тільки в Огайо, а й у Індіані, Іллінойсі, Мічигані та сусідніх з ними штатах.

Хатинка на обійсті сім'ї Алжео, в якій ночував колись Джонні Яблуневе Насіння

Було б простакувато стверджувати, що тільки він, Джон Чапмен, займався садівництвом. Були й інші, не менш метикуваті. Щоб виростити смачний і прибутковий плід, вони прищеплювали на сіянцях гілку з бруньками від дерева престижного сорту. Уславився цим Джеймс Гарт Старк з Кентаккі, який, помандрувавши трохи Мідвестом, заснував у 1816 році невеличкий розсадник на схилах Мисісіпі, відомий нині всьому світу як Stark Bro's Nurseries & Orchards Co. (м. Луїзіана, штат Міссурі). Але жоден не насаджував стільки яблунь на дикій землі, як Джонні Яблу-

Яблука на моїй долоні з дерева, якому виповнилося 179 (!) років

Ф-6. Сценка з фестивалю в м. Форт Вейні (штат Індіана), присвяченому Дж. Чапмену

неве Насіння, і ніхто не вирощував їх прямо із сім'я (сповідуючи Сведенборзьку релігію, він просто не міг змагатися з

природою-матінкою). Яблука від його сіянців рили терпкі і часом такі кислі, що інакше, як «spitters» (від слова to spit –

плювати), їх не називали. Науківці пояснюють це ще й впливом того жорсткого доквілля, в якому росли його «злі» сади. Але фермери охоче сушили різані яблука на зиму, варили соуси, переганяли сік з «кислятин» на оцет, яким консервували овочі, фрукти та м'ясо. Багаті танінами й кислотами плоди годилися також на хмільний сидр (hard cider), який в умовах тотальної антисанітарії був єдиним безпечним напоєм у побуті тієї доби. В історико-побутовому дослідженні Говарда Мінса, наприклад, наголошується, що сидр «був таким же важливим на обідньому столі, як і м'ясо та хліб».

На осінніх фестивалях, що влаштовуються на честь Джонні Яблуневе Насіння сьогодні, можна поласувати не тільки солодким сидром, яблучними галушками та пирогами, а й печеними яблуками, глазурованою карамеллю, морозивом з яблучними пелюстками – цебто ласощами, які сучасникам Джона Чапмена, як мовиться, й не снились. Однак, такі фестивалі приваблюють смаком не так яблук, як епохи, в якій жив цей чоловік. Найбільш видовищним вважається той, що проводиться з 1974 року в місті

її важко було ідентифікувати, а пам'ятники йому почали ставитись тільки від початку 1900-х. Правда, довелося якось читати, що біля однієї школи поставили були пам'ятник, але ім'я на ньому швиденько заляпили: мовляв, занадто ексцентрична персоналія... Але діти все одно зовуть фігуру на постаменті Johnny Appleseed.

Хвалити Бога, Америка-глибинка Джонатана Чапмена не забула. Проїжджаєш автотрасою чи манівцями Мідвесту, милуючись первозданными краєвидами, і бачиш як не Apple Creek Village ліворуч, так Orchard View Apartments праворуч, а спереду чекає Appleseed Farms... То тут, то там заличні «Johnny Appleseed Festival» гасла. Улюблений Джонів сорт – Winter Rambo – ще й досі обертається на фруктовому маркеті Штатів. На подвір'ї його музею в Урбані (штат Огайо) – Johnny Appleseed Educational Center & Museum – із сіянців від останньої яблуні, посадженої його руками, ростуть від 1999-го яблуні – живий, так би мовити, монумент.

Ця остання яблуня, що пам'ятає руки й душу Джонні Яблуневе Насіння, не на жарт інтригувала мене кілька років поспіль. І ось, нарешті, я її знайшла. У тому самому графстві Ashland в Огайо, що згадується вище... На околицях невеличкого містечка Саванна є ферма, удостоєна статусу «історичної» – The Century Farm. Дата на табличці ферми – 1837 – безмовно свідчить, що до Індіани Джонні остаточно перебрався таки в 1838 році, що засвідчує й Вільям Д'арсі Гейлі, автор згаданої вище публікації в Harper's Magazine. Належить вона родині Роберта й Філіс Алжео, фермерам шотландського коріння. Тут і досі бережуть дерев'яну хатину, в якій, згідно із сімейними переказами, ночував легендарний садівник. Донька подружжя Барбара Морган стверджує, що ця хатина служила також схованкою для чорношкірих рабів, які тікали до Канади, тобто була частиною історичного руху в Америці, так званої Underground Railroad (підпільна «залізниця»). Сама ж яблуня, в яку вцілила колись блискавка, майже втратила за 179 років свій головний стовбур, зате пустила в руна ліворуч і праворуч, радуючи врожаєм родину з дев'яти поколінь. Сім'я саме збиралась на чийсь день народження, але терпляче змирилась з нашим «вторгненням», позуючи і с'як, і так перед моїм Nikon. Один з онуків Філіс, яка вже без «ходунки» не пересувається, Браян, наздогнав мене біля авто з двома яблучками в долоні: ось, мовляв, персонально від Джонні... Це була середина літа, і плоди буди ще зелені. Але... О, диво!.. Недозріла, червива «кислятина» гріла мою долоню. Величність чоловіка, який вкоринив яблуко не тільки в ґрунт, а й у душу Америки, стала частинкою Сонця.

Фото авторки

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Балтімор. Внутрішня гавань

В'МОРЕ: ДВА КОЛЬОРИ ОДНОГО МІСТА

Пройдждаючи повз це місто, яке лежить на автомагістралі Нью-Йорк-Вашингтон й не стільки приваблює, скільки відлякує, завжди проминали його без особливого зацікавлення. Навіть з острахом. І не лише через «чорно-білі» протести. Відлякує воно вже своїми надто індустріальними викликами: танкерами, демонічними кранами-підіймниками й еверестоподібними білосніжними кучугурами, які височіють у морському порту просто неба, немов зухвало промовляючи, що, ви, люди, зі своїми екологією, здоров'ям, глобальним потеплінням і похолоданням міжлюдських взаємин у сучасну постіндустріальну еру в порівнянні з цим усім не значите нічого.

Аж доки зовсім недавно нас не привели сюди приватні справи й щоб чимось заповнити вільний час, вирішили все-таки «переступити поріг» цього міста. Міста, яке колись називали «чарівним».

Напевне, щоб побачити його таким, яким воно є, й зрозуміти, дивитися на нього треба не збоку, а з висоти. З висоти Джорджа Вашингтона, який споглядає Балтімор, піднявшись на 54-метрову білосніжну колону в самому його «історичному серці».

Це найзнаменитіший пам'ятник не лише Мериленду, а й всієї країни, тому що був першим монументом Джорджу Вашингтону, який до сьогодні залишається найстарішим з усіх, які збереглися. Балтімор гордиться, що 4 липня 1776 року чотири делегати від Мериленду разом з іншими учасниками Континентального конгресу підписали Декларацію незалежності США.

Наша довідка: Балтімор – найбільше місто штату Мериленд. Розташоване в північній частині штату на ріці Патапско, де вона впадає в затоку Чесапек. Засноване в 1729 році. У 1776-1777-ті роки, під час окупації Філадельфії британськими військами, був тимчасовою столицею США. Загальна площа – 239 кв.кілометрів, з яких 210 кв. кілометрів суходолу і 29 кв.кілометрів – води. Населення – 622 тисячі осіб, разом з метрополією – 2,7 мільйона осіб, з яких 63,7 відсотка становлять афроамериканці, 29,6% – вихідці з Європи, 4,2% – Латинської Америки.

Другий найбільший морський порт в Середньо-Атлантичному регіоні. Економіка міста базується на індустрії транспортних перевезень, торгівельно-фінансовому секторі та сфері обслуговування. Тут народилися, жили й творили такі визначні особистості як Едгар По, Едіт Гамільтон, Фредерік Дуглас, Френсіс Кі, Бейб Рут та ін.

Балтімор має 65 тисяч історичних пам'яток та місць, занесених до Національного реєстру, – більше, у співвідношенні до своєї площі, ніж будь-яке інше місто США, тому одна з його образних назв – Монументальне місто. Інші образні назви – Чарівне місто, В'море.

Історичний мікрорайон міста – Маунт Вернон

Історія ж міста розпочинається з кількох поселень, які в XVII столітті хаотично виникли на березі Атлантики. У 1729 році вони об'єдналися в одне село Балтімор (у перекладі з ірландської дослівно означає «місто великого дому»), назване так

на честь своєї батьківщини ірландським бароном Джорджем Калвертом, якому король Англії Карл I подарував ці землі в колонії Мериленд для розбудови нової католицької єпархії.

Історичне місто на ріці Патапско поблизу її впадіння в за-

току Чесапек було розділене на нижнє й верхнє, але не рікою, а кордоном між Атлантичною рівниною і Підмонтським плато. Усе це зробило Балтімор містом мінливим – із перепадами висот, температур і настроїв.

До ніг Джорджа Вашингтона, що височіє над містом, можна піднятися 228 сходами лише пішки й спробувати подивитися його ж очима на довколишній сучасний світ. І насамперед – на Маунт Вернон, квартал, який проглядається довкола монументу, найкультурніший, у найширшому розумінні цього слова, мікрорайон Балтімору.

Із самого заснування поселення тут обжилися шановані й заможні родини. Таким же респектабельним залишається Маунт Вернон й сьогодні – університет Джона Гопкінса, консерваторія, музей сучасного мистецтва, оперний театр, методистська церква 1872 року...

Погляд відразу ж вихоплює величний храм, що займає цілий квартал. Це Балтіморська базиліка Пресвятої Діви Марії – головна історична цінність міста. Її споруджено в 1806-1821 роках. Вона стала першим католицьким катедральним собором США. Майже сто років до американської революції католицька церква мало що значила в американському суспільстві, але з ухваленням Конституції церковні лідери захотіли побудувати собор, який символізував би дух нової Америки. Напевне, тому її архітектурне обличчя, створене Бенджаміном Летробом, зовсім не схоже на середньовічні церкви. Очевидно, тому цей світлий класичний собор, величний і симетричний, в ту пору міг конкурувати з вашингтонським Капітолієм. У 1789 році Балтімор став центром першої католицької єпархії, в 1791-му тут було відкрито католицьку семінарію й університет Святої Марії.

Собор Успіння Пресвятої Діви Марії – перша катедральна базиліка США

Знаменита Королівська миля

Балтімор знаменитий своїми муралами «Open Walls»

Фото на згадку біля саду, в якому молився Папа Римський Іван-Павло II під час відвідин цього міста

... Десь озвався дзвін, який кликав на вечірню молитву. Була шоста година вечора, понеділок. Спустившись на землю, ми вирушили прямо на його голос, але за кілька кварталів, дійшовши до того самого величного й симетричного храму, зупинилися перед зачищеною брамою, з-за якої й доносився той передзвін, розсіюючись у повітрі так, ніби був з самого початку призначений не для землі, а для неба. Можливо, тут є інший вхід, вирішили про себе, й рушили довкола монументальної споруди, неймовірно схожої на будівлю Верховного суду у Вашингтоні. Однак висока металева різьблена огорожа не закінчувалася й не мала жодного бажання впускати нас у свої володіння. Звідкись з-за рогу будинку, напевне, з внутрішнього дворику, вигулькнув золотистий лабрадор і побіг прямо на нас. Услід за ним визирнув і літній чоловік, убраний у чорні короткі шорти й таку ж темну в тон священицьку сорочку з «колараткою» й доброзичливо помахав нам рукою, мовляв, не бійтеся, собака не кусається, він дружелюбний.

Обійшовши базиліку по периметру, на її протилежному від центральної брами боці натрапили на «сад, у якому молився Папа Іван-Павло II» і який назвав цю базиліку «всесвітнім символом релігійної свободи». Однак помолитися в ньому нам не вдалося також, бо на хвіртці так само висів замок.

«Ви щось шукаєте?» – почувся голос за спиною й, озирнувшись, помітили незнайомця з сивою розкуйовдженою шевелюрою на голові, неймовірно схожого на Марка Твена, хіба що миршавішого й нижчого на зріст. «Не ображайтеся, що тут зачине...», – ніби перепрошуючи за таку негостинність, сказав, довідавшись про наші пошуки, балтіморський двійник автора «Пригод Тома Соєра й Гекльберрі Фінна» голосом, не притаманним мешканцям великих галасливих міст, випустивши змійку диму з трубки, надто театральної як на його зовнішність голосом. – Розтягнуть усе... Розтращать, обгидять, опишуть... Вкрадуть навіть Папу...» Чоловік, очевидно, говорив про бронзову скульптуру Папи Івана-Павла II, який, поклавши руку на чоло хлопчика-підлітка, благословляє його. Вона стоїть у молитовному саду... «Чому розтягнуть? Чому розтращать? Це ж благополучний район!» – так і хотілося заперечити. Й добре, що змовчали. Бо буквально за два квартали від базиліки, шукаючи дорогу до гавані, світлофор зупинив нас біля розкішного ще недавно будинку з високими порослими грибок стінами, просторими арочними, але повибиваними вікнами й заіржавілою виві-

скою «Мерилендський університет». Попри неробочий вигляд, будівлю було обнесено високою огорожею з кількома рядами колючого дроту, немов зону суворого режиму. І чим більше ми віддалялися від базиліки, тим частіше зустрічалися нам на дорозі зграї брудних і агресивних бомжів, наркоманів, п'яниць.

Inner Harbor або Внутрішня гавань, – також один з найблагополучніших і найзатишніших мікрорайонів Балтімора, але сховатися в цій гавані від всепроникаючих і всюдишних проблем цього міста нелегко. Звідси відкривається прекрасний краєвид на затоку, який дописує вечірнє сонце, граючись промінням на дзеркальних свічках хмардерів, але перекрыє вітер, який здіймає в тихій, здавалося б, гавані хвилі із залишками газет, пляшок з-під кока-коли, обгортки з-під морозива... Треба, напевне, абстрагуватися, вдивлятися в далечині і думати про минуле, тим паче, що декорації цьому сприяють. Тому що Внутрішня гавань – це своєрідний музей під відкритим небом. Чи музей музеїв під відкритим небом: вітрильник USS Constellation, підводний човен часів Другої світової війни USS Torsk, судно-маяк і судно берегової охорони Taney... Національний акваріум, Дитячий музей і навіть власний Всесвітній торговельний центр...

Inner Harbor – це місце, де можна найкраще відчутти смак Балтімора. Принаймні, так нам сказали в головному туристичному центрі міста, який розташований тут же. Для цього треба бодай спробувати крабовий торт, бо м'ясо соковитого блакитного краба – кулінарна візитівка Балтімора. Ми вибрали найвищу точку над затокою й, вмовившись на відкритій веранді ірландського ресторанчика, замовили собі найзнаменитіший делікатес – краб-кейк по-балтіморськи. Дарма, що офіціант, невпинно привітно усміхаючись й не менш галантно розшаркуючись, пропонуючи дедалі нові й нові фірмові страви, «яких немає ніде на світі», й сорти пива, «які є тільки тут», насамкінець без попередження, немов це норма місцевої індустрії громадського харчування, додав самовільно до рахунку двадцять відсотків «чайових». Ми не захотіли псувати собі такими дрібницями «справжнього смаку Балтімора».

Поблизу гавані знайшла прихисток «Маленька Італія» – мальовничий закуток «американської Італії». Нас переконували, що там подають найкращі в Мериленді стромболі й добіре тосканське вино, що це найтемпераментніший, але найбезпечніший у кримінальному сенсі мікрорайон міста. Варто побувати. Але ми відмовилися. Щоб не

перебивати крабового смаку Балтімору стромболевим присмаком Тоскани.

Власне, захмеліти від щастя можна не лише в «Маленькій Італії», а й на Феллс Пойнті – мікрорайоні на схід від давнявну, в якому колись любили відпочивати й розважатися моряки. Тут до сьогодні традиційно багато, більше сотні барів, ресторанів та інших «злачних» розважових місць.

Серед 5 кроків, які туристичні агенції в один голос радять зробити в Балтіморі, щоб зрозуміти це місто, проїхатись Чесапекським мостом, більш відомим як Бей-брідж. Він поєднує східний і західний береги затоки. Насправді – це два мости, кожен із рухом у своєму напрямку, так що, якщо ви передумаєте, можна відразу ж з півдороги повернутися назад.

Балтімор має чітке розмежування на мікрорайони – безпечні й небезпечні. Північні райони – квартали білих багатіїв. Південь – зосередження робочого людю, який трудиться на промислових підприємствах, розташованих тут же. Захід і Схід – не найкращі райони. Не найкращі настільки, що туристам не радять туди їхати, особливо в Елвуд-парк, Сендтаун-Вінчестер, Берею, де правлять бал наркоділки, гендлярі зброєю, сутенери.

Розвиток місцевої важкої індустрії й кораблебудування призвів до домінування робітничого класу в суспільстві, однак економічні кризи, які йшли хвилями одна за одною, накликали безробіття й масове переселення, переважно вихідців з Європи, в інші регіони країни, де можна було знайти працю й заробити на шматок хліба. Попри те, що в сучасні часи Балтімор з метрополією залишається великим мільйонним містом і важливим морським портом, населення його невпинно зменшується, бідніє й деградує. Відтак, сьогодні добра четвертина його мешканців живе за межею бідності з усіма відповідними наслідками. Навіть місце дії популярного телесеріалу про поліцейських перенесли саме сюди, до Балтімора.

А після кількох годин перебування в місті вас не полишатиме відчуття, що ви взагалі знаходитесь не в Америці, принаймні не в Північній.

... «Анабель Лі» прочитали вивіску й відразу ж згадався Едгар По. Таверну справді названо так на честь одного з останніх віршів поета, який тут жив, творив, одружився зі своєю 13-літньою кузиною й тут же помер. На наше прохання принести пива, офіціант подав два кухлі з не менш знаковим написом «Ворон»... Але про це – в наступному випуску газети.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Нью-Йорк – Балтімор –
Нью-Йорк**

ОСІННІ КУРСИ і ЗАНЯТТЯ 2016 р. в УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЇ

На заняття потрібно реєструватися заздалегідь: 212.228.0110

ВИРОБЛЕННЯ ҐЕРДАНІВ

Чотири заняття, на яких дорослі і діти від 12 років можуть навчитися робити ґердани. Ці силані традиційні нашійні прикраси з дрібних намистин носили з народним одягом в різних районах України.

Заняття відбуватимуться по суботах.

Дати: 24 вересня – 15 жовтня

Години занять: 10:00 ранку – 12:30 по полудні

Оплата за курс: Дорослі – 40 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 35 дол.; діти від 12 до 16 років – 15 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктор: Ольга Лесько

ВИШИВАННЯ

Відбудеться вісім занять, пристосованих як для початківців, так і для вишивальниць з певним досвідом. Будуть лекції з історії, техніки і естетики української вишивки. На курс можуть зголошуватися дорослі та діти від 10 років.

Заняття відбуватимуться по суботах.

Дати: 24 вересня – 12 листопада

Години занять: 1:00 – 3:30 по полудні

Оплата за курс: Дорослі – 60 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 50 дол.; діти від 10 до 16 років – 30 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктор: Любов Волинець

ПОЧАТКОВИЙ КУРС ТКАЦТВА

У цьому чотиритижневому курсі на малому верстаті учасники будуть вивчати основні ткацькі техніки. Темі курсу включають вивчення частини верстата, як обчислити і зробити основу, як почати ткати, і як читати ткацькі взори. До кінця курсу кожний студент виробить свою власну тканину. На курс можуть зголошуватися діти від 12 років і дорослі.

Оплата включає ткацькі верстати для використання під час занять і всі необхідні матеріали та традиційні зразки проектів.

Заняття відбуватимуться по неділях.

Дати: 25 вересня – 23 жовтня (окрім 2 жовтня)

Години занять: 11:30 ранку – 2:00 по полудні

Оплата за курс: Дорослі – 60 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 50 дол.; діти від 12 до 16 років – 30 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктор: Галина Шепко

ВАЛЯННЯ ДЛЯ ПОЧАТКІВЦІВ (НОВЕ!)

Учні віком від 16 років будуть вивчати основну техніку валяння, яку використовували в Україні протягом більше тисячі років. Кожен учасник зробить зразок повсті з овечої вовни, настільки великий, що можна буде використати його на подушку або шаль.

Дата: неділя, 13 листопада

Час заняття: 11:30 ранку – 3:30 по полудні

Оплата за заняття: Дорослі – 25 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 20 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктор: Марта Загайкевич

УКРАЇНСЬКІ РІЗДВЯНІ ТРАДИЦІЇ

Заняття для дорослих і студентів від 16 років. Учасники ознайомляться з українськими різдвяними традиціями та практично навчатимуться пекти калачі і книші.

Дата: субота, 3 грудня

Години занять: 10:00 ранку – 1:00 по полудні

Оплата за заняття: Дорослі – 25 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 20 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктор: Любов Волинець

ПРИКРАСИ НА ЯЛИНКУ

Діти і дорослі матимуть нагоду навчитися робити традиційні прикраси на ялинку з намистин, горіхів, кольорових стрічок і паперу. На курс можуть зголошуватися дорослі та діти від 7 років. Приємне заняття для цілої родини!

Дати і години занять:

Субота, 10 грудня, 2:00 – 4:00 по полудні

Неділя, 11 грудня, 11:00 ранку – 1:00 по полудні

Неділя, 11 грудня, 2:00 – 4:00 по полудні

Оплата за заняття: Дорослі – 15 дол.; студенти віком від 12 років і пенсіонери – 10 дол.; діти від 7 до 12 років – 5 дол.; члени Музею дістають знижку 10%

Інструктори: Пластовий курінь «Верховинки»

New York State Council on the Arts with the support of Governor Andrew M. Cuomo and the New York State Legislature.

This program is supported, in part, by public funds from the New York City Department of Cultural Affairs, in partnership with the City Council.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
Tel: 212.228.0110 Fax: 212.228.1947
info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

Вступи до програм включають доступ до музейних галерей!

Години музею
від середи до неділі
11:30 ран. – 5 год по пол.

ХОЧЕТЕ МАТИ АВТОРСЬКИЙ, СУЧАСНИЙ, НАСИЧЕНИЙ ІНФОРМАЦІЄЮ ЧАСОПИС – ПЕРЕДПЛАТИТИ "НОВУ ГАЗЕТУ"!

NOVA ГАЗЕТА

продовжує передплату

Передплатна ціна:

На рік	-	90 доларів
На півроку	-	50 доларів
На три місяці	-	30 доларів

Виріжте цей купон і разом з чеком або "мані-ордером" надішліть до редакції за адресою:
64-15 DIETERLE CRES., REGO PARK, NY 11374

КУПОН ПЕРЕДПЛАТИ

Прошу передплатити для мене _____
(вказати прізвище та ім'я)

"Нову газету" на _____
(вказати термін)

І надсилати за адресою _____
(вказати точну поштову адресу)

Чек ("мані-ордер") на суму _____ додається
(вказати точну суму)

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Заповіти, трасти

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР

Заснований 1992

PALLADA

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дублікату виграшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз
- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003

Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

ОГОЛОШЕННЯ

Відпочинкова оселя «Ксеня» в Гантері (штат Нью-Йорк)
запрошує на постійну працю сімейну пару
для роботи в гірському будинку відпочинку.
Забезпечимо житлом та харчуванням.

Для детальної
інформації
телефонуйте:
(518) 263-4391

"Нова газета" – український громадсько-політичний тижневик. Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку. Видавець і головний редактор – Валентин Лабуцький. Власний кореспондент у США – Катерина Кіндрас. Власний кореспондент в Україні – Василь Туглук. Дизайн – Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА І ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

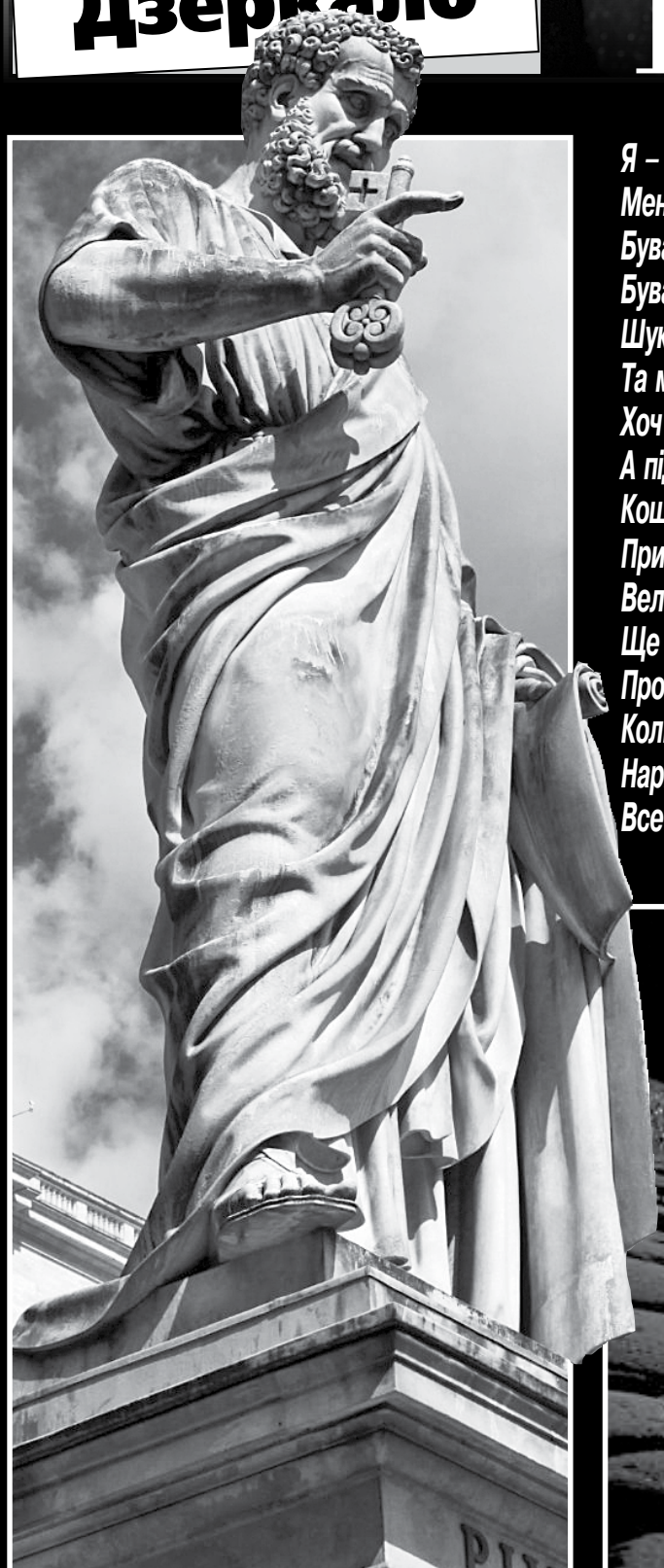
"Nova gazeta" – the Ukrainian weekly. Established October 2008 in New York. Publisher and editor-in-chief – Valentyn Labunsky. Correspondent in USA – Kateryna Kindras. Correspondent in Ukraine – Vasyl Tuhluk. Design – Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints with the author of a printed material. Authors of printed materials are fully responsible for the content of their commercial Ads. Editorial Office: 64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374. Advertising Department: Tel.: 917-324-0359. E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com. Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO. Ціна договірна.

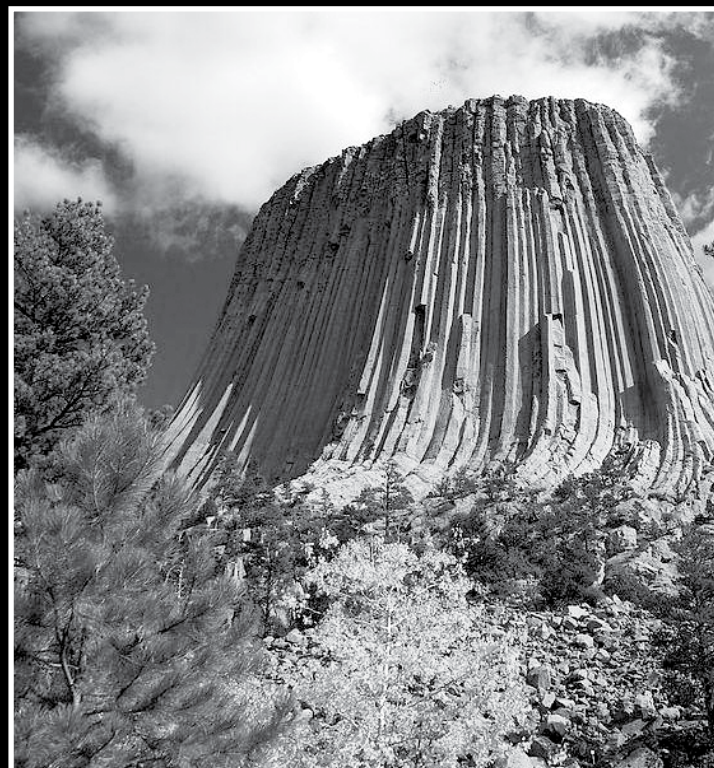
Дзеркало

КАМІНЬ

*Я – камінь! Від старих часів і досі
Мене частенько згадує народ:
Буває, що за пазухою носять,
Буває, кинуть у чужий город!
Шукав мене філософ дні і ночі,
Та марно все – зусиль його шкода!
Хоч я твердий, краплина камінь точить,
А під лежачий – не тече вода!
Коштовний камінь – в дар коханий жінці –
Приємніший буває, ніж вірші!
Велика прикрість – камінь у печінці,
Ще більша прикрість – камінь на душі.
Про камінь спотикання піде мова,
Коли не дружить з римою перо.
Наріжний камінь – то всього основа!
Все – камінь!... Навіть сам святий Петро!*

Тетяна Лавинюкова

Користайте тепер -
відсотки **НАЙНИЖЧІ** та умови на моргеджах вигідні!
Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.60%* APR
незмінний відсоток
25-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ♦ UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ♦ ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ♦ LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 300 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$5.06. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення. APR - Annual Percentage Rate, в річному відношенні.